

De heenreis en het 'onbekende'

Vrijdag 21 September

Wat is het spannend vandaag! Na driekwart jaar voorbereiding (paspoort, vaccinaties, malariapillen, vliegticket, etc.) is het eindelijk zover. Rond 9 uur word ik na een toch wel slechte nacht slaap wakker. Al vol met adrenaline pak ik de laatste spullen in en wordt alles nog even drie keer gecheckt! De rest van de dag is het eigenlijk wachten op Wim. Hij zal rond half 3 komen en dan vertrekken we naar Schiphol. Voor die tijd nog de laatste berichten op Facebook bekeken, want wie weet hoe de internetverbinding e.d. in Zuid Afrika is.

Na een lange dag, vertrekken we zoals gepland rond 15 uur naar Schiphol. Nu wordt het wel erg spannend. Over een uur zeg ik gedag tegen Ma, Wim en Nederland voor de komende 8 weken! Na een verkeerde afslag, kwamen we alsnog ruim op tijd aan op Schiphol. Na een laatste praatje werd het nu echt tijd om in te checken en dus afscheid te nemen. Gelukkig viel het mee, het zijn maar 8 weken. Gaby en Wim hebben belooft dat ze goed op ma zullen passen, dus dat geeft een goed gevoel. Rond 16 uur ga ik door de poort en wordt m'n bagage ingenomen door British Airways. Na inchecken kom je uit in een gigantisch 'winkelcentrum'! Heerlijk rondkijken naar spullen die je toch niet kunt kopen! Want ook al is alles 'tax-free', het is alsnog schreeuwend duur!

Na lang struinen wordt het eindelijk tijd voor paspoortcontrole en handbagage check up. Ook dit vond ik toch weer spannend! Gelukkig zonder reden, want ik kon zo doorlopen. Om 18.30 stap ik het vliegtuig in en stijg ik op voor m'n allereerste vlucht. Elk wiebeltje dat het vliegtuig maakte vond ik 'eng', maar al gauw raak ik eraan gewend. De vlucht duurt ongeveer anderhalf uur en ik land ongeschonden op London Heatrow. En wat is het groot! Ik moet zowaar een trein in om van gate A naar B te kunnen. Daar inchecken voor vlucht naar Johannesburg. Zuid Afrika is nog maar 12 uur ver.. Of toch langer? Rond 21 uur volgt namelijk een vertragingbericht: 'het BA toestel naar Johannesburg vertrekt ongeveer rond 22 uur, nadere informatie volgt'. Dat begint lekker, al 40 minuten vertraging! Een uur later weer een bericht: nog een uur later. Dit gebeurde nog een keer en rond half 12 werd er omgeroepen dat onze vlucht wegens een technisch probleem pas de volgende dag kan vertrekken. Wat! De volgende dag! Dat is een probleem van formaat, want GVI pikt mij en andere vrijwilligers op morgenochtend rond 9 uur op Johannesburg. Ik dus gelijk contact proberen te leggen met Peter Bradford. Maar zo makkelijk gaat dat niet: telefoon komt er niet door, e-mails kan ik niet versturen en Facebook was dus de enige oplossing! Maar ja, wie leest nou nog z'n Facebook rond dit tijdstip? Juist, niemand! Ondertussen probeerde BA de passagiers tegemoet te komen en werd er een hotel + vervoer van en naar het vliegveld geregeld. Ook kregen we een brief met daarop excuses en een nieuw tijdstip voor onze vlucht. 18.10 pas... Ach ja, niets aan te doen! Tussen al die vertragingberichten wel contact gemaakt met enkele Britse medepassagiers: Catherina en Katy. Om de tijd te doden, spelen we kaarten en praten we over onze reisplannen. Rond half 1 met z'n allen in taxi's naar 'Crowne Plaza'. Daar aangekomen,

schrok ik met rot van de kamerprijzen: 235 pond per nacht. Gelukkig hoef ik het niet betalen. Verder zo snel mogelijk de sleutel aangenomen en rond 2 uur duik ik m'n bed in! Tot morgen

Zaterdag 22 September

Na een slechte nacht, besluit ik rond 8 uur m'n bed uit te gaan. De hele nacht lag ik wakker wegens het feit dat GVI waarschijnlijk niet weet waar ik ben en mij dus nog steeds rond 10 uur verwachten. Dus toch maar weer Peter proberen te bellen. En na enkele pogingen kreeg ik hem te pakken. Ik leg hem het voorval uit en hij adviseerde mij een vlucht van Johannesburg naar Hoedspruit te boeken, want oppikken doen we alleen vandaag. Klinkt logisch, dus na het gesprek met Peter naar de receptie om te vragen of ik een van de computers kan gebruiken. Dit was geen probleem! South African Airways is de maatschappij die het vliegverkeer in die streek regeld en heb daar een ticket geboekt. Kosten: 1450 rand, ongeveer 140 euro. Dat begint lekker, maar waarschijnlijk kan ik het geld later declareren...

Poeh, dat is geregeld en opgelucht begin ik aan m'n ontbijt. Na het eten heb ik eigenlijk vrij weinig gedaan. Er is eigenlijk ook geen ruk te doen hier. Het is dus eigenlijk wachten op... lunch! Wel is het gezellig met alle andere passagiers: een groep Nederlanders die naar Kruger gaan en de Britse vrienden van gisterenavond. Toch mag het vliegtuig van mij nu wel vertrekken.

Rond 15 uur vertrekt een bus vol opgewonde passagiers naar wederom het vliegveld. Daar inchecken voor onze vlucht. Daarbij kregen we een tegoedbon van 10 pond voor eten en drinken. Toch wel coulant! Nog 3 uur wachten voor dat we kunnen 'boarden'. Hier voelde ik me wel even beroerd: moe, misselijk en lichte hoofdpijn. Rond half 7 mogen we eindelijk ons vliegtuig in en een half uur later vertrekken we! En wat een toestel zeg! 8 Stoelen in de breedte. Onderweg proberen te slapen, muziek geluisterd, series gekeken en regelmatig de landkaart bekeken. Rond half 3 zaten we boven de evenaar en dus bijna in Zuid-Afrika! Ja Daan, eindelijk ben je er bijna. Het voelde zo onwerkelijk!

WEEK 1: Aankomst Karongwe en Introductie week

Zondag 23 September

Na een (alweer) beroerde nacht, land ik rond 5 uur op Johannesburg. Hehe, eindelijk heb ik Zuid-Afrika onder m'n voeten. Toch was de vermoeidheid soms heviger dan het enthousiasme. Op het vliegveld in een lange rij door de paspoortcontrole en m'n eerste stempel! Welkom in Zuid-Afrika, althans, dat maakte ik er zelf maar van, want van het douane personeel is het niet af te lezen... Na een laatste praatje met de bekende Britse/Nederlandse passagiers ga ik alleen verder. Nog een klein stukje tot Karongwe. Inchecken voor de vlucht (deels gaat het hier nog met pen en papier) naar Hoedspruit. Ook hier zijn winkeltjes en heb gelijk een sim kaart + beltegoed gehaald. Verder een muffin met een flesje water gekocht om de misselijkheid wat te temperen. Rond 10 uur konden we richting het vliegtuig. Een klein vliegtuig met ruimte voor ongeveer 50 passagiers. Na opstijgen heb ik uitzicht over de Afrikaanse Plain met daarboven een knalblauwe lucht. Wel is het hier bruin en verdort en is het landschap (net als in Nederland) strak in gedeeld door de mensen. Naarmate de vlucht vordert komen we steeds meer bewolking tegen en tijdens de landing was het geheel bewolkt. Het was dan ook verrassend dat het in Hoedspruit wel wat groener is. Een eerste onweer in Augustus heeft de natuur hier al goed gedaan. Verder voelt het wel warm aan. Als een zombie kom ik het vliegtuig uit en kijk ik uit naar een bordje 'GVI'. Al gauw zie ik het en ontmoet ik Viv. Een van de 8 stafleden van GVI Karongwe. Gauw de koffer gepakt en in de wagen (Quantum). Onderweg moet ik wat formulieren invullen en vertelde Viv mij al wat dingen over het leven op Karongwe. Toch nam ik niet alle informatie op. Nog steeds voel ik me beroerd en het enige waar ik nu aan denk is een bed!

Rond half 1 kom ik aan op GVI base. Na een reis van bijna 2 dagen heb ik eindelijk m'n bestemming voor de komende 8 weken bereikt! Viv liet me gauw het huis zien en daarna kon ik een bed uitkiezen en al m'n spullen uitstallen. Ook stelde ik me voor aan alle andere vrijwilligers en stafleden. En wat een namen: ehh.. Viv, Beth, Laura, Heinrich, Jesper, Amalie, etc. Ondertussen kreeg ik te horen dat we vanmiddag al op pad gaan (eerste gamedrive) en dat ik gelukkig niet zoveel gemist heb gisteren. Voor drive genoten van het uitzicht vanuit de 'achtertuin'. Je kijkt zo tegen de Drakensbergen aan! Verder kreeg ik van Andreas een GVI T-shirt en een boek met alle (dieren)informatie.

Rond 15 uur vertrekken we voor gamedrive. Eindelijk voel ik me wat beter, al ben ik nog wel erg moe! Elke dag zijn er 2 gamedrives (research): om half 6 in de ochtend en om 15 uur in de middag. Op de wagen geniet ik van alles wat ik zie: antilope, nyala, waterbok, civerkat, Afrikaanse oehoe, etc. Elk dier dat je ziet is uniek, al wordt dat volgens zeggen anders naarmate je hier langer bent natuurlijk. Tijdens de drive worden er de volgende dingen gedaan en genoteerd:

- Radio tracking

- Prey survival rating: deze week (week 1) staat in het teken van gnoe, zebra, duiker, nyala, steenbok en waterbok.
- Data input van leeuwen, cheetahs, hyena's, neushoorns, luipaarden, olifanten
- Conservatie

Tijdens deze drive vonden we de leeuwen en hebben ze een tijdje gevolgd. Helaas was ik een trui vergeten, moe en opnieuw misselijk. Toch heb ik geprobeerd te genieten van m'n eerste drive en leeuwenontmoeting!

Rond 8 uur arriveren we op base. Met nog geen idee wat ik moet doen loop ik naar binnen, maar waarschijnlijk ben ik niet de enige! Morgen weten we hopelijk meer. In de keuken staat het eten klaar en kon er opgescheept worden. Heb maar een klein beetje gegeten en ben gauw naar bed gegaan. Morgen om 6 uur op!

Maandag 24 September

En om 6 uur ging de wekker en staat iedereen op. Ik heb heerlijk geslapen en voel me vele malen beter dan gisteren! Tijdens het ontbijt (cornflakes) een prachtige zonsopkomst!

De oude vrijwilligers (Rob, Lewis, Ida en Will) vertrokken voor hun 'day-offs' naar Kruger en wij kregen enkele lessen:

- Rondleiding base: het is belangrijk om te weten waar alles is, vooral EHBO dozen, brandblussers en vluchtroutes. Ook kregen we wat huishoudelijke tips: als je een grote boodschap moet doen kun je alleen het rechter toilet gebruiken. De andere heeft namelijk een te zwakke afvoer! Ach ja, goed om te weten. Verder een gewone rondleiding en in de loop van de tijd weet je vanzelf alles te vinden (hoop ik)
- 'Emergency Action Plans' (EAP's): Wat te doen bij een noodsituatie? In elke ruimte hangen de EAP's. Ook in de Quantum en in de 'bakkies' (wagen 70, 71 en 72). Op elk formulier staat er precies wat je moet doen als er bijvoorbeeld brand uitbreekt. Goed om te weten waar die formulieren liggen!
- Uitleg over het project: wat is nou de reden van het GVI's werk hier? En wat wordt er als vrijwilliger van je verwacht. Na deze les kreeg ik al een aardig beeld.
- Mariepskop Mountain Project: Elke 4 weken ga je voor een week naar de Mariepskop. Dit is een berg, onderdeel van de Drakensbergen. Hier doet GVI onderzoek naar kleine zoogdieren, reptielen, amfibien en vlinders. De groep wordt a.s. Zaterdag doormidden gesplitst en een deel gaat naar de Mariepskop en de andere blijven op Karongwe en doen research hier. Spannend dus!

Tussen en na de lessen genoten van de zon! Het is hier heerlijk weer en strak blauw!

Om 15 uur mochten we weer mee met de gamedrive. Pas volgende week krijgen wij, nieuwelingen, ook taken toegewezen. Deze week leren we die en worden we Zaterdag getest. Ook moeten we de theorie uit het boek kennen.

Vandaag vooral gelet op de Prey Survival: elke week worden er bepaalde prooidieren genoteerd:

- Week 1: Zebra, Gnoe, Duiker, Steenbok, Nyala en Bosbok
- Week 2: Antilope, Duiker, Steenbok, Nyala en Bosbok
- Week 3: Waterbok, Knobbelzwijn, Duiker, Steenbok, Nyala en Bosbok
- Week 4: Koedoe, Giraffe, Duiker, Steenbok, Nyala en Bosbok.

Hieronder volgt een voorbeeld van hoe een formulier er uit zou zien.

Staf	Vol	Datum	Tijd	Week	GPS Zuid (24)	GPS East (30)	EPE	Locatie	Kudde	Totaal	A	B	C	UK	A	B	C	A	B	C
											Mannelijk			Vrouwelijk			Onbekend			

Staf: Initialen van bestuurder

Vol: vrijwilliger die verantwoordelijk is voor Prey Survival die dag

Week: telweek, altijd van 1 t/m 4

EPE: Nauwkeurigheid van de GPS, moet altijd 5 of lager zijn!

Locatie: bv: Lion Koppie Road, kruising met Rhino Road, 50 meter west in het blok

Soort: bv. Koedoe

Kudde: bv. GVI herd met antilope

ABC: dit zijn de leeftijdsklasse. Er zijn sjablonen die je moet leren kennen, zodat je de leeftijd van een dier kunt inschatten: A klasse is jonger dan 1 jaar

B klasse is tussen 1 en 2 jaar

C klasse is ouder dan 2 jaar

Dit is alles wat we moeten weten over de Prey survival. Tijdens de drive hebben we verder olifanten gezien. Ze liepen tijdens de schemering door het water! Een fantastisch gezicht! Giraffe, Zebra's, Cheetah Ketswiri (met radio tracking), gnoe's en andere herbivoren. Zo rond de klok van half 8 weer terug, eten en naar bed! Morgen een 'bushwalk'!

Dinsdag 25 September

En een uurtje eerder op dan gisteren! En het klinkt erger dan het is, want meestal ga je rond 8 uur/ half 9 slapen. Het is immers toch donker. Na een ontbijtje en een korte uitleg en regels tijdens de boswandeling, zijn we rond 6 uur vertrokken. Jamie legde ons de volgende dingen uit:

- Dierensporen: verschillen tussen katachtige (leeuw, luipaard, cheetah), hondachtige (hyena, jakhals), antilopen (koedoe, giraffe, duiker, nyala), aap-achtige (blauwe aap, baviaan) en neushoorn, olifant, zebra, etc. Ik heb voor mezelf een schema gemaakt, zodat ik de verschillen beter kan onthouden.
- Vogel(geluiden) herkennen: ik denk dat dit me nooit gaat lukken! Er zijn hier zoveel vogels! Toch herken je er gauw een aantal: Grijs Alarmvogel, Kaapse tortel en de Zuidelijke Geelsnaveltok. Nu maar hopen dat ik het kan uitbreiden...

- Mest/ ontlasting: - verschil in substantie: veel gras of ook schors e.d. Neushoorns zijn echte grazers, maar olifanten eten ook schors van bomen. Ook kun je territoriumgrenzen herkennen aan ontlasting. En tot slot de kleur.

Verder zagen we een krokodil aan de oever van Karongwe Dam, maar toen hij ons zag, gleedt hij het water in! En veel antilopen (impala) en waterbokken.

Om 9 uur kwamen we terug op base. Daar kregen we les over conservatie. En dat was wel even slikken. Het komt erop neer dat er geen enkel 'écht' wild is. Alle Big Five leeft binnen hekken. Er zijn gewoon teveel mensen en mocht er een leeuw ontsnappen, dan zal het gauw ten prooi vallen aan de lokale bevolking. Zij hebben geen idee bij het belang van deze dieren en zien ze als gevaarlijk/ vijand.

Je ziet het hier op Karongwe ook. Het reservaat is 18 km bij 8 km groot en wordt gescheiden door de Gravelotte Road en de R36. Aan de andere kant van die wegen zitten weer andere natuurreservaten. Het enige wat dus in de weg zit, zijn de wegen. Het zou een goed toekomstplan zijn om ervoor te zorgen dat er meer hekken worden verwijderd, desnoods met eco-ducten, zoals in ons land. Rondom Kruger is dat ook al gebeurd! Maar goed, we zijn op weg en de reservaten zijn er, maar het kan altijd beter! Toch?

Rond 15 uur gingen we weer mee op gamedrive, eigenlijk moet ik het researchdrive noemen. We gaan (wanneer mogelijk) altijd met twee wagens op pad. Meestal zijn dat 70 en 71 (72 is de 'Mountain vehicle') Vandaag gaat 70 bijvoorbeeld op zoek naar de leeuwen en Ketswiri en 71 voor de cheetahboys (Djaboe en Djuma). Voor onze andere 'focus animals' is het meer toeval of wachten op een oproep via de radio.

Ik dus in 70 en vandaag mag ik met de telemetry aan de gang. Ik zal uitleggen hoe het werkt i.c.m. de situatie tijdens deze middagdrive.

De telemetry set bestaat uit een kastje en een antenne. Deze zijn met een kabel verbonden. Voordat je gaat 't-lemmen', kies je eerst een channel: voor Ketswiri is dat 57 (Zero is 79, Maggie is 14 en de cheetahboys zijn 75). Dan kies je de startfrequentie. Dit verschilt per dier en per t-lemset. Op degene die we vandaag gebruiken is dat + 4. Tenslotte heb je nog een volumeknop, maar dat spreekt verder voor zich.

Je begint altijd verticaal met t-lemmen, zo vang je sneller en over een breder gebied een mogelijk signaal. Je gaat helemaal rond en daarna check je horizontaal. Mocht je 'biepjes' horen, dan ga je meteen over op horizontaal. Bij een signaal check je eerst de richting waar het signaal het sterkst is en dan verlaag je de frequentie tot je geen biepjes meer hoort. Ook moet je het signaal achter je checken! Het wil nog wel eens gebeuren dat er een verkeerde richting wordt gegeven, doordat het rugsignaal toch het juiste signaal bleek te zijn! Uiteindelijk hebben we Ketswiri op -4 op 3 uur (richtingen worden altijd in klokuren gegeven, dus in dit geval rechts van de wagen) -4 Betekend dat ze heel dichtbij is: de frequentie kan veelal tussen -5 en + 4 liggen, hoe lager, hoe dichterbij en accurater.

Omdat ze zo dichtbij zat, liep Beth de bossen in om te kijken waar ze zat. Na enkele minuten heeft ze haar gevonden. Ze ligt nog geen 30 meter bij ons vandaan en de richting klopte precies! Alleen had ik wat moeite haar te zien, maar uiteindelijk toch mijn 'eerste' cheetah! Na wat foto's gaan we verder met de leeuwen. Een andere vrijwilliger ging t-lemmen en na een uur hebben we een eerste signaal. Toch konden we ze niet visueel traceren: ze zitten te ver van de weg! Een half uur later hebben de leeuwen zich verplaatst en zijn ze wél te zien. Het kwam tot een geweldige ontmoeting met een van de Big Five! Zero (leeuw) met Lisa. Zero begint na een kwartier geweldig te grommen! Kippenvel! Tijdens deze ontmoeting gaat de zon vuurrood onder en naderen we het einde van een prachtig dag!

Tijdens de drive zagen we nog giraffes (héél dichtbij)! En mijn eerste nijlpaarden! Rond normale tijd weer op base (half 8). Eten en naar bed. Morgen naar het reptielenpark!

Woensdag 26 September

En weer een prachtige start! We gaan naar het reptielenpark Khamai in Hoedspruit. Daar krijgen we les over slangen, hagedissen, etc. Met z'n allen in de Quantum en rijden. Daar aangekomen kregen we een presentatie van ongeveer 45 minuten. Daarna mochten we naar buiten: Een kameleon uit m'n mond laten eten, een Golden Brown Baboon Spider over m'n gezicht laten lopen, monitor hagedissen gevoerd en een python om m'n nek gehad! Wauw, dit is fantastisch! Vervolgens kregen we uitleg over dat slangen lang niet zo gevaarlijk zijn als men denkt. Zolang je ze maar niet lastig valt! Hij liet dit zien door middel van een demonstratie met een pofadder en een cobra. Ook al liep hij vlak langs deze slangen, meer dan sissen deden ze niet.

Rond 11 uur hebben we de gids bedankt en zijn we gaan lunchen bij Had and Creek. Een prachtig restaurant en in schril contrast met de lokale bevolking! Zij leven in kleine, zelfgemaakte huisjes en overal ligt rommel op straat. Maar in 'town' is alles super schoon... We bestellen allemaal ons eten en ik had een Johannes Burger op m'n bord. Voor 60 rand een heerlijke maaltijd! Na lunch naar het Pick and Pay centrum. Dit is een klein hofwinkelcentrum aan de andere kant van Hoedspruit. Er is hier een grote supermarkt (Pick en Pay), campingwinkel, boekenhandel, etc. Ook hier weer super modern en schoon! Heb wat chocolade gehaald (verrassend he?!) en wat snacks voor tussendoor.

Na een mooie dag in en rondom Hoedspruit weer 'back at base'. Daar mijn vanmiddag gekochte boekje over dierensporen ingelezen! Helaas geen Big Game vandaag en morgen ook niet: EHBO cursus!

Donderdag 27 September

Na een wat haperende start (Peter die ons EHBO les gaat geven, was wat later), konden we beginnen met de cursus. De gehele dag nam het in beslag: Mond op mond beademing, veiligheidshouding, verbinden, regels, regels. Toch vertelde hij alles op een hele leuke manier en was het toch goed uit te houden! Na de lessen, mogen we aan onze examens beginnen. Ietwat verrast begon ik, het was namelijk een open boek examen! Zo kan iedereen slagen! Na een uur 'pennen' is het voor elkaar en 'in the pocket'! Verder voor het eerst wat foto's op facebook gezet. Het internet is best goed en onbeveiligd, dus dat is een bonus! Morgen weer gamedrive!

Vrijdag 28 September

Verrassend heb ik over vandaag niet veel te schrijven. Om 4.45 uur op voor de mijn eerste ochtenddrive. Gaaf om de zon te zien opkomen boven de Afrikaanse savanne! We zagen veel vogels en Zero paarde met Lisa. Wat een agressie aan het eind! Na de ochtenddrive nog even hart gestudeerd voor morgen. We hebben dan namelijk onze tests!

Zaterdag 29 September

Vandaag testdag! We krijgen 4 testen deze morgen...

Eerst de dierentheorie: die ging niet zo lekker. Haalde een hoop dingen door elkaar en zat in de knoei met m'n Engels. Gelukkig haalde Viv me later even om alles even door te spreken en de toets nog even over te doen. Dat hielp een stuk!

Na de diertheorie was het tijd voor de rassenkennis met bijbehorende classificaties (full rating en age classing). Dit gaat een stuk beter en haal hier een dikke voldoende!

Tussen de toetsen door hadden we tijd om wat te relaxen Verder is het vandaag 'Arbor Day'. Een dag waarop men stilstaat bij de bijzondere natuur en er worden bomen geplant. Ook GVI had enkele bomen om aan te planten en dus aan de slag gegaan. Ook halen we oude, dode boompjes weg en knappen we de voortuin geheel op. Het valt me op hoe vochtig de grond nog is, ondanks dat het alweer weken droog is! Ondertussen kon ik bij Nico m'n vehicle test volbrengen. Ook dit gaat goed en ben 'geslaagd'!

Nu is het nog wachten op de telemetry test. Per tweetallen moet je een sonde in de buurt van base zien te vinden. Ik ging samen met Neil en om beurten mogen we onze skill's laten zien. Zonder al te veel problemen vinden we beide onze sondes en mogen we nu 'legaal' t-lemmen

haha!

Na al die testen en bomen planten was het alweer lunchtijd. Tijdens lunch worden er nog een aantal zaken uitgelegd en werden we ingedeeld in twee groepen:

GROEP A

Heinrich (Oeganda)

Rob (Wales)

Will (Schotland)

Laura (Duitsland)

Sam (Canada)

Daan (Nederland)

GROEP B

Neil (Engeland)

Jesper (Zweden)

Ida (Engeland)

Bruno (Zwitserland)

Lewis (Engeland)

Amalie (Noorwegen)

Nu ik toch met alle namen bezig ben, zal ik gelijk de namen van de staf met hun functie even noemen:

Viv (Australie): driver + dutymanager

Andreas (Zuid- Afrika): driver + GVI Limpopo director

Peter (Zuid-Afrika): GVI South Africa director

Beth (Engeland): driver + dutymanager

Ben (USA): driver + mountains

Kaggy (USA): driver + mountains en nu ook base manager

Niko (Zuid Afrika): driver

Jamie (Zuid Afrika): driver

Turner (Australie): stagair + student

Groep A gaat Maandag al naar de bergen, groep B gaat de week erna. Ik kijk er nu al naar uit!

De middagdrive was geweldig en enkele seconden zelfs angstig. We kwamen de olifantenkudde (21 stuks) tegen en ze passeerde ons op nog geen meter afstand (!) Goh, wat voel je je dan klein zeg! Ze laten trouwens wel een hoop ravage achter. Ze lopen zo bomen

omver! Met mobile tracking (t-lemmen) zijn we Ketswiri tegengekomen. Het duurde wel even, want vanaf de wagen was ze niet te zien, dus zijn we de bush ingelopen! Op een gegeven moment waren we nog geen 10 meter van haar verwijderd! That was amazing!

's Avonds zijn we naar de 'bushpub' gegaan (gamelodge) in Karongwe. Alleen toch een aardig stukje rijden! Daar serveerde ze geweldige steak! En inderdaad, de beste ter wereld! Heerlijk!! Een paar piljes na (voor slechts 12 rand) = €1! En een paar potje poule gespeeld. Het was heel gezellig en ongelooflijk hoe snel de eerste week is omgevlogen! Maar met zoveel ervaringen en leuke mensen om je heen, is dat niet gek!

WEEK 2: 'Trappen' op Mariepskop, zwemmen in de Blyde River en Sleep out

Zondag 30 September

Vandaag the 'day off'! Het was weer prachtig weer en dus lekker geluierd in de zon. Al gauw brak een watergevecht uit en is iedereen afgekoeld. Verder foto's uitgezocht, dit dagboek bijgewerkt en wat spelletjes gedaan. Ook ingepakt voor morgen: dan naar Mariepskop! Zin in!

Maandag 1 Oktober

Vroeg op en laatste spullen klaarmaken voor de 'Mountainweek'. Rond 8 uur vertrekken naar Hoedspruit, om daar nog wat boodschappen te doen en te lunchen. Na lunch bleef groep B achter en gingen wij (Groep A) richting de Drakens en dus de Mariepskop.

Het is kraakhelder en de rit er naar toe was fantastisch! Van laagland naar hooggebergte (400-500 meter naar ongeveer 1500 meter) in slechts anderhalf uur! We zullen slapen in houten hutjes zonder elektriciteit (Base Cow en Micksey). Ook is er een opberghok (Smokey Joey) en het 'woonhuis' (Kitchen). Verder is er een open douche en toilet. En als decor de bergen bedekt met dicht woud, een omgeving waar ik me wel thuis kan voelen!

Gauw onze kamers klaargemaakt en gelijk de 'Shermann traps' klaargemaakt. Elke val wordt gevuld met een klein dekentje en stukje aas (combinatie van jam en pindakaas (!)). De vallen gaan we gebruiken voor onderzoek naar kleine zoogdieren (knaagdieren). We bezoeken 3 locaties op de Mariepskop:

- Dennenbos: aangeplant door de mens en dus weinig biodiversiteit
- Fynbos 1: aan de westzijde van Mariepskop met veel rotspartijen en struiken.

- Fynbos 2: ook aan de westzijde van Mariepskop, maar veel vriendelijker landschap met hoog gras.

Op bovengenoemde locaties komen elk 4 lijnen van 5 vallen steeds 10 meter uit elkaar te staan, dus in totaal 20 vallen per locatie.

5	A5	B5	C5	D5	50 m
4	A4	B4	C4	D4	40 m
3	A3	B3	C3	D3	30 m
2	A2	B2	C2	D2	20 m
1	A1	B1	C1	D1	10 m
	A	B	C	D	
	10 m	20 m	30 m	40 m	

De komende dagen zullen de vallen 2 maal per dag nakijken. Na alle vallen gemarkeerd en geplaatste te hebben zijn we nabij de top van de Mariepskop gaan zitten en hebben we de zonsondergang bewonderd. Het was een van de mooiste die ik ooit heb gezien. Hoe de zon langzaam achter de Blyde Canyon verdween. Na zonsondergang terug naar base. Daar nagepraat over ons eerste bergavontuur en eten. Na het eten was het echt pikdonker er was het tijd om de sterrenhemel te bewonderen. En wat voor sterrenhemel! Het is voor het eerst dat ik de Melkweg zie! Amazing! Rond 20.30 werd het bed opgezocht en gingen de luiken dicht. Morgen weer vroeg dag!

Dinsdag 2 Oktober

Om 6 uur op en om 7 uur de bergen in en de vallen nakijken. Eerst de dennebosstek, daar niets. Ook de 2 andere locaties (fynbos) waren rustig. Jammer, maar vanmiddag weer nieuwe kansen! Na de vallen check, was het tijd voor wat 'reptiling'. Wel wat blauwstaartskinks, maar verder weinig bijzonders.

Rond 11 uur richting base. Daar met de groep wat kaartspelen gedaan en geluierd. Het was inmiddels weer erg heet! Rond 15 uur weer terug naar de 3 locaties. Op de eerste 2 plekken wederom geen beet, maar op de laatste wel! Een vierstreepgrasmuis! De volgende gegevens worden gemeten en genoteerd:

- Lengte lichaam
- Staart
- Oor
- Achtervoet
- geslacht
- lokatie
- valnummer (B4 bv.)
- eventuele commentaar

- wel/ geen markering, zoniet, dan met
 - voetzool
- een schartje een klein beetje haar wegknippen.

Na dit allemaal geregisteerd te hebben, kan de muis weer los. Ter afsluiting de zonsondergang op de absolute top van de berg. Je keek zo over het laagland. Je zag de schaduw van de bergen zo over het land 'schuiven'! Fantastisch!! Daarna terug naar base.

En toen we dachten dat alles voorbij was, hadden we het mis. We kwamen vuurvliegjes tegen! Wat een mooi gezicht is dat! Het lijkt wel Kerst midden in het regenwoud. De vrouwtjes proberen de mannetjes te lokken, wat een hele mooie manier is!

Na dit fantastische schouwspel verder naar beneden en naar base. Gegeten, de Melkweg bewonderd en naar bed.

Woensdag 3 Oktober

En weer om 6 uur de wekker. Het is weer een prachtige dag! Rond 7 uur weer op de wagen. Ook hier hebben we onze taken en vandaag is dat voor mij 'vehicle duty'. Op de eerste stek weer niets, maar op plek 2 en 3 meer geluk met in totaal 4 grasmuizen!

Na het 'trappen' werd het tijd voor verkoeling! We rijden naar de Blyde River om daar de gehele middag door te brengen. En het is net een paradijs. Er is een swingtouw, rotsen om vanaf te springen en overal dartelen tropische vlinders rond. Heerlijk om zo het koude water in te glijden, zoals Baloe de beer dat doet in Jungle Boek!

Tussen het zwemmen door wat gevlinderd. We kwamen een paar mooie soorten tegen. En er zijn veel vergelijkingen met de vlinders in Europa. Ook hier heb je vlinders uit de familie blauwtjes, schoenlappers en zandoogjes! We vangen de vlinders met vlindernetten om ze daarna te determineren en te fotograferen. Daarna laten we ze weer los. Eigenlijk deed ik alles met m'n camera. Veel makkelijker haha!

Ondertussen tilde ik ook af en toe wat stenen op, om te kijken of er wat koudbloedigs onderzat. Helaas, dat niet, maar wel een scorpioen. Viv zei gelijk: 'raak hem niet aan! Dit diertje kan je een bezoek in het ziekenhuis bezorgen!' Dat is duidelijke taal, dus een paar foto's en wegwezen. Na het vlinderen nog een paar 'baantjes' en rond half 4 was het tijd om richting base terug te keren. Weer onze 'trappingsites' bekeken en de oogst was wederom een handje vol vierstreepgrasmuizen. Nadien gelijk terug naar base. Will was niet zo lekker door de sprong in de rivier. Dus eten, wat kaartspelen gedaan en naar bed.

Donderdag 4 Oktober

Alweer de laatste hele dag in de 'Mountains'. Weer hetzelfde rondje in de ochtend. Na de vallen bekeken te hebben en de nodige muizen te hebben onderzocht, rijden we gelijk terug naar base. Het is inmiddels al zo warm geworden, dat we eigenlijk geen puf meer hebben om verder onderzoek te doen.

Op base heel weinig gedaan. Alleen wat kaartspelletjes, zoals Chase the Ace en Swimming. Bij Chase the Ace moet je steeds een kaart van degene naast je pakken en paren verzamelen. Ook is er een aas in de omloop (schoppenaas) en degene die op het eind de aas in z'n hand heeft, verliest. Een leuk en spannend spelletje waarbij je elkaar nog wel een op het verkeerde been kan zetten! Swimming is eigenlijk hetzelfde als een-en-dertigen, alleen dan met een Duitse naam. Ondertussen hoorde we dat het op Karongwe omstreeks 41 graden was! Poehh, dat is wel een beetje teveel van het goede en het moge duidelijk zijn, het hete seizoen is begonnen!

In de namiddag bezoeken we nog even een waterval (heerlijk verkoelend!) om daarna voor de laatste keer onze vallen na te kijken. Dat betekent dat we ze ook gelijk opruimen en weer mee terug meenemen. Als afsluiter nog een enkele grasmuis, maar geen bijzondere vondsten.

Na het trappen, hadden we nog allerlei plannen: uurtje 'froggen', zonsondergang bewonderen en vuurvliegjes bekijken. Helaas waren we allemaal zo moe, dat we gelijk door naar base gegaan zijn. Nog even heerlijk eten en rond half 8 lagen we geloof ik in bed. Vroeg he!

Vrijdag 5 Oktober

Na een laatste nacht in het donkere en ietwat tochtige huisje, staan we weer vroeg op. We krijgen vandaag een hike door het regenwoud! We vertrekken richting de 'State Forest Office' om daar een gids te ontmoeten. Vanuit daar rijden we verder naar het begin van de hike.

Het is fantastisch om eens 'echt' bos te zien, wat eigenlijk te triest voor woorden is! De man verteld ons van alles over het bos. Onder andere over het feit dat dit woud vooral wordt gevoed door mist/ lage bewolking en niet voornamelijk door regen.

Na de 6 km lange hike, komen we rond half 11 weer bij de wagen aan en rijden we terug richting base. Daar met z'n allen de vallen schoongemaakt, laatste huishoudelijke klusjes gedaan en al onze spullen ingepakt en op de wagen. Rond de middag verlaten we dit paradijs en dalen we weer af richting Hoedspruit. Het is een lange en stoffige rit, maar wel genoten van het uitzicht. Onderweg ook veel koeien op de weg!

Rond 1 uur weer 'in town'. Wat boodschapjes gedaan en geluncht bij Sleepers: een Hawaii Pizza met ijskoude cola. Dat ging er wel even lekker in! Na lunch een laatste stukje richting Karongwe. Daar worden we hartelijk ontvangen door de andere groep en de aanwezige stafleden. Bij aankomst gauw de warme kraan aan voor de vuile was, want dat krijg je na 4

dagen Mountains! Ook het lichaam kon wel een wasbeurt gebruiken. Na een heerlijke koude douche weer helemaal opgefrist!

Daarna weer tijd voor een potje 'Chase the Ace' en sterke verhalen over de voorbije week. De andere groep krijgt er al zin in, ondanks dat er toch wat minder weer voorspeld wordt en er voor hun misschien geen jump in de rivier in zit. Na een heerlijk avondmaal gauw naar bed! De zomertijden zijn begin deze week ingegaan en dat betekent dat de ochtenddrive nu om 5 uur begint, dus om 4.15 uur op!

Zaterdag 6 Oktober

'Waarom ben ik hier?' Dat dacht ik even toen ik rond 4 uur in de eerste wekker hoorde. Al gauw word die tegenzin omgezet in zin, want we mogen weer 'Big Gamen' vandaag!

Rond 5 uur dus op de wagen. Ik heb Prey Survival vandaag. Dus alle prooidieren van deze week noteren. Dat zijn de antilope, duiker, steenbok, bosbok en nyala. En wat komen we een hoop antilopen tegen zeg! Wel 4 kuddes en 3 kleinere groepjes (Bachelor herds) met een totaal van 130! Bij aankomst op base kan ik geen antilope meer zien, behalve op m'n bord dan, haha! Verder waterbok, nyala, koedoe, etc. Verder geen bijzondere dingen, maar wel zeer veel vogels! Rond half 11 word het tijd voor een dikke 'peanutbutter/ chocolate sandwich! Heerrrrlijk!!

De rest van de middag vermaken we ons met kaartspelletjes, foto's uitzoeken en uploaden en klaarmaken voor een bushwalk + sleep out! Aankomende nacht gaan we slapen midden in het reservaat! Het is wederom weer super warm (36 graden). Tegen vieren met Jamie de bushwalk. We kijken naar dierensporen, vogelgeluiden, planten, etc. Ik kwam tot de ontdekking dat ik de afgelopen 14 dagen al veel geleerd heb!

Rond 6 uur komen we aan op onze plek. Het vuur stond al te branden en de oude vrijwilligers (Will, Ida, Lewis en Rob) waren er al eerder met de auto. Gauw onze slaapplek in orde gemaakt en rond het vuur gaan zitten. Al snel start de braai (bbq) en wordt het gezellig. We spelen de 'Murderer'. Een spel met twee moordenaars, een politieagent en een dokter. Het was aan de groep de daders te snappen. Helaas vielen er veel onschuldige ten prooi en ook ik was al gauw uit het spel! Toch heel gezellig en na het spel hoorden we de hyena's huilen. We zitten echt midden in de bush! Na het spel krijgen we onze 'schift' voor de nacht. Ik en Bruno kregen de laatste shift van half 5 tot 6 uur. Dus gewoon vroeg op staan. Tijdens de shift moet je elke 10 minuten 'spot-lighten', elke 20 minuten 't-lemmen' voor de leeuwen en het vuur aan de praat houden. Voordat het zover was, eerst in m'n slaapzak kruipen. Het was heel gaaf om onder de Afrikaanse sterrenhemel je bed in te duiken. Een ervaring rijker die ik niet gauw zal vergeten!

WEEK 3: 'Day off' in de Blyde River Canyon en eerste 'échte' week research op Karongwe

Zondag 7 Oktober

Zondag om 04.30 uur op; het voelt wat raar! Toch valt het mee. Gelukkig geen rare dingen tijdens onze shift. Ook werd het al gauw licht en kon de ketel op het vuur. Zo kan iedereen genieten van een warm bakkie.

Rond 6 uur is iedereen wakker en ruimen we alles op! We hebben namelijk onze day-off en hebben grote plannen. We gaan namelijk naar de Blyde River Canyon.. Spannend! Eerst terug naar base. Daar alles opruimen (afwas, slaapzak weer uitpakken, e.d.). Rond half 8 kunnen we met de Quantum richting de canyon vertrekken. Het is kraakhelder weer vandaag en dus zeer geschikt voor panoramaviews!

Na anderhalf uur stoppen we gewoon ergens langs de weg. Een prachtig uitzicht hadden we al op de Blyde River en aan de overkant zagen we de Mariepskop! Ook kwam ik hier een fraai gekleurde blauwstaartskink tegen.

Na een half uur groepsfoto's maken en genieten van de zon, rijden we weer verder. Ons volgende punt is een soort van 'Nationaal Park'. Een rondje van ongeveer 20 minuten door prachtige rotspartijen, ravijnen en kabbelende beekjes. Al gauw weer in de auto. Nu op naar Graskop. Daar zit 'Harries Pancakes' en die staat erom bekend heerlijke pannenkoeken te serveren. En dat was ook zo! Een pannenkoek met appel, kaneel en slagroomijs. Na deze heerlijke luch lopen we nog even een souvenirswinkel in om te kijken voor wat leuke dingetjes. Maar wat is alles hier duur zeg! Kun je meteen zien dat dit meer toeristisch is. Toch zie je aan de overkant de lokale bevolking met hetzelfde goed staan, alleen dan veel goedkoper.

Het is inmiddels weer 35+ graden, dus wordt het tijd om ergens te gaan zwemmen. We vonden een riviertje waar je voor 20 rand naar binnen mag. Heel netjes inclusief kledkamers en toiletten. Ook hier kun je weer van een rots het water in springen. Heerlijk die verkoeling! Na het zwemmen wordt het tijd voor het hoogtepunt van onze trip: God's Window. Hier heb je uitzicht over een groot deel van de Blyde Canyon! En het is adembenemend; uitzicht over ongerepte bossen en rotspartijen! Na een paar 'orginele' zelffoto's, dalen we weer af richting de Quantum om weer langzaam richting Karongwe te rijden. Onderweg stoppen we rond 19 uur bij de Blyde River Estate. Een restaurant/ bar in een klein reservaat. Daar eten we pizza en drinken we nog een paar 'Black Label' biertjes. Heerlijk buiten zitten met de nu wel bekende dierengeluiden! Met z'n allen gepraat over van alles en nog wat. Toch was het om half 9 echt wel tijd om terug te keren. Jamie (onze chauffeur voor vandaag), had al even een kort tukkie gedaan! Nog een uurtje rijden en op base aangekomen gauw naar bed. Het was een geslaagde dag!

Maandag 8 Oktober

Lekker uitslapen tot 06:30 uur. Vandaag is 'Town Trip' dag en dus de wekelijkse rit naar Hoedspruit om eigen boodschappen te doen. Ook haalt de staf hier de boodschappen e.a. voor de komende week. Ook luchen we weer bij Sleepers. Vandaag een nieuwe hoofdzaklamp gekocht (150 rand), want de oude is stuk.

Rond half 2 weer terug naar GVI base. Nu blijft groep B achter. Die gaan vandaag naar de Mariepskop. Wij kijken onderweg uit naar de middagdrive...

Helaas hebben de andere inderdaad minder weer dan wij, want het is gaan waaien en de bewolking overheerst. Koud is het niet.

Rond half 3 zijn we weer terug en spelen we enkele potjes pool. Een uur later starten we met de middagdrive. Voordat we vertrekken moest ik de wagens nakijken. Ik heb namelijk 'vehicle duty' vandaag en dat betekent dat je alles vloeistoffen nakijkt, de bandendruk controleert en alle benodigde spullen in de wagen legt (EHBO-kit, krik en benodigdheden, vehicle box en de spotlight). De rest van de week heb ik de volgende taken :

Maandag: vehicle duty

Donderdag: conservation duty

Dinsdag: data

Vrijdag: prey survival

Woensdag: base duty

Zaterdag: telemetry duty

Zo heeft iedereen elke dag zijn eigen verantwoordelijkheid en helpt iedereen aan het dagelijkse werk en het gehele project.

Tijdens de drive een geweldige ontmoeting met de 'cheetahboys'. Op telemetry hadden we ze op -1,5 rechts van ons. Dit betekende, dat ze relatief ver van de weg afzaten. Het werd dus tijd voor een 'walk in'. We waren vandaag met Nico en die heeft een wapenvergunning, dus konden we mee de bossen in. Ook Jamie en Ben mogen een geweer dragen.

Na 5 minuutjes staan we oog in oog met het cheetahduo. Even raken ze elkaar kwijt en begint er een heel zielig te miauwen. Een geluid dat je niet van zo'n predator zou verwachten! Hieronder nog even iets meer over telemetry:

Ik heb al eerder uitgelegd dat enkele dieren in Karongwe een chip bij zich dragen. Elk dier heeft z'n eigen nummer (channel)

- Cheetahboys (Djaboe en Djoema): 75
- Cheetahgirl (Ketswiri): 57
- Leeuw (Zero en Lisa) 79
- Leeuw (Maggie + sub adult) 14

Het vergemakkelijkt het verzamelen van gegevens, maar ook heeft het een commerciële reden. Als GVI de dieren gevonden heeft, wordt dit via de radio kenbaar gemaakt. Zo weten de toeristengamedrives ook waar ze zitten en hebben de (veel betalende) toeristen een veel grotere ze te zien! Toch weten de toeristen niet dat wij ze met radio tracking gevonden hebben. Dat zal voor hen een verlies van hun beleving zijn. Jaja, toch wel een raar wereldje dan!

Dinsdag 9 Oktober

De wekker om 4.15 uur. Het zal nooit wennen! ☺ Toch zal het ook vandaag weer de moeite worden! We hebben vandaag twee Duitse toeristen op de wagen. Zij overnachtte in 'Wait a Little' lodge en zijn niet in staat mee te gaan met hun eigen groep (paardrijden).

En ze hebben erg veel mazzel! We vinden Zero (en Lisa, Maggie en sub-adult) met een Zebra 'kill'! Een indrukwekkende ervering. Je hoorde het bot kraken en hoe hij met z'n tong het vel van het vlees af schraapte! Ik geloof dat we wel 45 minuten aanwezig waren bij dit geweldige gebeuren. Toen kwamen er andere gamedrives en zijn we verder gaan rijden.

Verderop zien we 2 zadeljakhalen. Ook deze die je niet elke dag en al helemaal niet zo dichtbij. Bij 'Red Dam' zien we de Afrikaanse lepelaar, nijlpaarden en visarenden! Machtig mooi! Op de terugweg zetten we onze Duitse vrienden weer af bij hun lodge en rijden we verder naar base.

Op base klaarmaken voor een ritje naar de lokale school. Elke Dinsdag is het namelijk Community Day en bezoekt GVI de school voor een uurtje dierenles. De lessen gaan over het behoudt van de belangrijke natuur en hun inwoners. Het is hartstikke leuk om die kinderen te zien stralen als ze ons zien arriveren. We spelen spelletje en vragenrondes. Het is niet gemakkelijk om met ze te communiceren. Ze spreken maar een beetje Engels. Verder is het ook best zorgwekkend dat ze geen idee hebben wat voor dieren er in hun eigen omgeving leven (In NL eigenlijk net zo erg bedenk ik me). Wel weten de meeste de giraffe, zebra en de leeuw te benoemen, het gaat de goede kant op!.. Na de les spelen we nog een spelletje: Duck, duck, Goose! Goh, wat zijn die kinderen leuk met elkaar!

Na deze nieuwe ervaring, weer back to base: het is inmiddels weer opgeklaard en dus tropisch warm. Wel is de glans er vanaf en dus wat heijg en ietwat benauwd.

De middagdrive is weer met een volle wagen (vanmorgen met twee wagens en dus 2 om 3). Het werd weer een succesvolle drive, want al gauw vinden we Ketswiri met telemetry. Het is

niet altijd gemakkelijk. We vinden haar langs de 'fenceline' (waar ze vaak is!) Ze ligt relaxed in zon en we kunnen haar op 15 meter naderen. Hier wel een paar plaatjes kunnen maken!

Vandaag ben ik op 'data' en moet dus alles noteren (uitgezonderd prooi = prey survival), dus leeuw, cheetah, luipaard, olifant, neushoorn en hyena. Ook noteer je eventueel conservatiewerkzaamheden die gedaan zijn of nog gedaan moeten worden (bomen over de weg (olifanten!), puin, snoeien, wegwerken, etc.)

Bij de bovengenoemde dieren noteer je de volgende zaken:

- Diersoort (cheetah, leeuw, luipaard, olifant, hyena, neushoorn) + naam (bv. Zero)
- Full rating: 1-5 (hoe hoger het getal, hoe dikker het dier → bij predators)
- Locatie + GPS
- Gedrag
- Datum + tijd

Verderop zien we de leeuwen en zijn we nog op zoek gegaan naar luipaarden. Helaas was het laatste niet succesvol. Nog wel wat herbivoren: waterbok en steenbok!

Woensdag 10 Oktober

Vandaag base duty en dus wat langer blijven liggen... Toch sta ik rond 6 uur op; het is al snel licht en ook hoor je de radio. Bij base duty worden er de volgende dingen van je verwacht:

- Schoonmaken/ houden van de leefruimte
- Data invoeren
- Lunch en diner klaarmaken

Niet heel boeiend, maar wel belangrijk. En iedereen komt eens aan de beurt. Ondanks dat ik niet op drive ben, zie ik wel 2 gekko's: een aan het plafond en een achter de bank! Het blijft Zuid Afrika! Ook nog een bidsprinkhaan.

Voor lunch was het meeste qua schoonmaken wel gedaan en wordt het tijd voor een bakkie en genieten van het uitzicht. Lang kon ik daar niet van genieten, want rond 9.30 uur begint het voor het eerst sinds m'n verblijf te regenen. Niet hard, maar wel goed voor het stof.

Voor lunch hoef ik niet veel te doen: wat tomaten en komkommer snijden en kaas raspen.

Iedereen kan z'n eigen broodje beleggen, dus dat is lekker makkelijk! Rond 12.30 uur schuift iedereen en geniet iedereen van m'n 'kookkunsten' haha!

Na lunch de tuin harken/ onkruid wieden en de binnenkant van de Quantum schoonmaken. Na de regen van vanmorgen was het weer wat opgeklaard, maar wel benauwd. Dus is het flink zweten tijdens deze middagklussen!

Om 15.30 uur vertrekt iedereen weer voor de middagdrive en ben ik aan het eten begonnen: Cottage Pie. Een ovengerecht met gehakt, uit en wortel. Het bereiden gaat goed en bij terugkomst van de 'Big Gamers' kan er meteen gegeten worden. Toch wel een spannend moment!! Gelukkig vind iedereen het lekker en zijn er aan het einde van de avond geen 'leftovers'. Na het eten nog even de afwas... Morgen weer betere tijden ☺ Dan conservation duty!

Donderdag 11 Oktober

Yes! Vandaag weer op pad. Om 5 uur op de wagen! Al na 3 kwartier hebben we met telemetry de leeuwen 'te pakken'. Ze zitten vrij noordelijk deze keer. Zero was niet blij met de aanwezigheid van de sub-adult en zo nu en dan werd er een klauw uitgestoken.

Rond 7 uur hebben we ook de cheetahboys. Lekker bezig! Ook Ketswiri wordt gestrikt, alleen hadden we daar dan wat meer tijd voor nodig. Na deze vondsten, komen we 2 neushoorns tegen: ze struimelde vlak voor de wagen langs! M'n 'eerste' neushoorns en dan gelijk zó dichtbij! Het was het begin van een bijzonder eind van de week. Tot slot zien we ook nog nijlpaarden, krokodillen en veel vogels (lepelaar, ibis, ooievaars).

Tussen de twee drives in was het 'laundry time'. Alles lekker wassen en buiten ophangen. Alles heerlijk fris!

De middagdrive staat in het teken van wederom Ketswiri en de leeuwen. Ook vinden we weer enkele neushoorns in de buurt van de afrastering. Helaas moeten we ze daar dus weggagen wegens stropersgevaar. 'Rhino poaching' is een groot probleem in Zuid-Afrika en neemt de laatste jaren fors toe! Het verjagen van deze 'twee tonners' was in hun belang. Hierna komen we de leeuwen tegen. Het begin van een (iets te) spannende avond. Rond kwart voor 7 vinden we ze met telemetry op channel 79. Ze zitten alle 4 langs de weg. We stoppen daar en zetten de motor uit. Wel hebben we de spotlight en al het voorlicht aan. Als we klaar zijn met alle gegevens e.d. willen we weer weggrijden. Helaas wilde de auto niet starten... Juist, een lege accu! Al gauw besluit Andreas met base contact op te nemen: Ben komt met wagen 70 onze auto wegtrekken, zodat we weer kunnen starten. Helaas zou het nog een half uur duren, dus wat meer 'quality time' met de leeuwen. We zitten dan wel hoog op de wagen, toch zitten we in de openlucht. Best spannend dus... Het heeft iets weg van een avontuur...!

Rond half 8 komt Ben dan aan en kan er een kabel tussen onze wagen en zijn wagen worden

gespannen. Will werd de held van de dag, want hij moet de wagen uitklauteren en deels op de wagen van Ben zien te komen en de kabel bevestigen. Eenmaal alles vast, kon er gereden worden.. Gelukkig, de motor startte weer!

Maar al gauw gaat het weer mis. Andreas zet de auto weer aan de kant om nog even wat via de radio door te geven. Automatisch zet hij ook de motor weer uit. En jawel, hij bleef uit! Ben moet dus weer opnieuw ingrijpen. Probleem was nu wel, we zitten bijna bij Maggie op schoot! En ze was merkbaar niet erg blij met onze (lange) aanwezigheid. Heel voorzichtig doet Will dezelfde heldhaftige klus als net en heel even kijkt Maggie op... Gelukkig kan Ben ons ongeschonden wegtrekken en de auto start opnieuw!

Na een avontuurlijke rit komen we rond half 9 veilig en wel aan op base. Wat een dag!

Vrijdag 12 Oktober

De wekker weer om 4:15 uur. En we staan weer aan het begin van een interessante drive...! Na de eerste bocht begint het namelijk te regenen, niet hard, maar op den duur wordt je er wel nat van. Ondanks dat weer de 'boys' gevonden en... een heel bijzondere verschijning. Namelijk een schubdier met baby op haar rug. Het was zo bijzonder en mooi om te zien. Het schubdier (pangolin) wordt zelden gezien (ongeveer 4 maal per jaar) en wij zagen het! De waarneming ging door via de radio en voor je het wist, stond er een rij aan gamedrives achter ons in de rij. Heel Karongwe wist binnen 10 minuten alles over deze vondst. Ik zal het beeld hoe het schubdier met jong in de regen de weg over stak niet gauw vergeten. Wonderschoon!

Na deze waarneming verder met de cheetahboys. Ze zijn namelijk op jacht (full rating 1) en zijn dus slecht te volgen. Uiteindelijk zijn we in staat ze te volgen en kunnen we wachten op de eerste gamedrive om ons 'over te nemen'. Te laat, voor we het wisten gingen ze weer het 'blok' in. Jamie besluit ze te voet te volgen. De telemetry set mee om de richting en snelheid te bepalen. Na een kwartier komen we uit aan de andere kant van het blok. De cheetahs + signaal zijn we kwijt, dus geven we het hier op. We weten ongeveer waar ze zijn, dus dit werd via de radio verspreidt. Hierna weer richting wagen, maar doordat we op de terugweg een toeristengamedrive tegenkwamen, moeten we de telemetry set verstoppen. Gauw GPS punt opgenomen van deze plek, zodat we het apparaat straks terug kunnen vinden. Weer verder en snel raken we een beetje verdwaald... Na een half uur bereiken we dan toch onze wagen. Gauw terug voor de t-lemset en richting base! Het was interessante, mooie, maar ook de eerste natte drive!

Op base kom ik tot mijn ontdekking dat al mijn kleding (gisteren ALLES gewassen) nat zijn geregend. Gauw wat naar binnen gehaald, zodat het wat kan drogen. Met goede hoop laat ik het grootste deel gewoon buiten hangen...

Foutje, bedankt. 's Middags begint het weer te regenen, maar nu wat meer op zijn Afrikaans. We kijken met z'n allen een film. Weer eens wat anders en heel gezellig! Toch moeten we

straks weer op drive. Alleen werd dat niet om half 4. Het was wachten op de radio. Als er iemand zich aanmeldt, dan gaan wij ook. Dit gebeurde rond 4 uur. We hoeven niet mee als vrijwilliger, maar als groep ga je toch! Het werd een kletsnatte drive. Toch vinden we alle cheetahs en hebben we volgens mij de enige gamedrive blij gemaakt! En ook weer belangrijke data: de boys en Kets zijn bij elkaar, dus misschien binnenkort een paring..?

Rond half 7 weer richting base. Geen enkele draad aan mijn lijf was nog droog. Het was koud, maar toch heeft het wel wat. Heerlijk binnenkomen en al die natte handel ophangen en mijn weinige, drogere kleding aan. Als troost hebben we pizza vanavond! Er is inmiddels al 15 mm regen gevallen. Zo mooi om te zien hoe de kikkers nu tot leven komen, de rivieren weer wat vollopen en het landschap met de minuut groener lijkt te worden!

Inmiddels was de mountaingroup ook weer (verzopen) terug. Ze hadden pech qua weer en konden dus niet naar de rivier en hadden enkele dagen regen. Wel goede vangsten!

Rond 20.30 werd het tijd om m'n warme slaapzak op te zoeken. Nooit gedacht dat ik dit in Zuid- Afrika zou zeggen!

Zaterdag 13 Oktober

En alweer de 4e Zaterdag en dus het einde van de derde week! Het gaat echt supersnel: ik zie mezelf nog op het vliegveld staan met het verdragingsbericht op de achtergrond..!

Het is weer vroeg dag en gelukkig weer droog. Wel is alles nog kleddernat, zoals de bank van de wagen en de regenkleding! Weer de dagelijkse vondsten (Katswiri). De boys en de leeuwen werden door andere gamedrives getraceerd. Wij kunnen dus op zoek naar andere dieren. We hoorden via de radio dat er een deel van de olifantenkudde gezien was. Dus die kant op. Op een gegeven moment kunnen we precies zien waar ze geweest zijn: omgeknakte bomen, sporen van modderbaden en olifantensporen! Dat wordt dus wat conservatiewerk en de bomen worden uit de weg gehaald. Na dit karwei zien we dan eindelijk de olifanten. Ze zijn lekker aan het grazen en 'slopen'!

Verder zien we nog een aantal duikers, een varaan en veel vlinders. Je ziet hoe de natuur opleeft na de regen van gisteren!

Bij terugkomst zijn we zo blij dat de zon na twee dagen weer doorbreekt. Kan de was eindelijk drogen! Toch wordt het al gauw weer bewolkt. Wel bleef het droog. Na lunch zijn we plannen aan het maken voor onze 'day offs' in week 5. Dan komen er weer nieuwe vrijwilligers en die krijgen dan weer hun introductie. Wij mogen dan van Zondag tot Woensdag een paar dagen 'vrij'. Waarschijnlijk gaan we naar St. Lucia; een kustplaats aan de Indische Oceaan. Kijk er nu al naar uit!

Om 15.30 uur weer 'the afternoondrive'. Het werd eindelijk een wat drogere rit. Al gauw vinden we Zero en Lisa in het noordelijke deel van het reservaat. Maggie en de sub-adult

zaten wat westelijker. Omdat alles zo snel gevonden werd door andere wagens (drukke middag), kunnen wij lekker rondrijden en hopen op wat mooie waarnemingen. Vanmorgen trouwens al mijn eerste luipaard gezien! We zien veel nyala's en bijzondere vogels. Ook zijn de schildpadden actief geworden!

Na een rustige, maar mooie drive, rijden we rond half 8 weer richting base. En het lijkt wel muggen en kevers te regenen. Wat een insecten!

'At base' werd het tijd voor 'Base Party'. Eerst met z'n allen eten rond het vuur (braai). Prachtig onder de tijdelijke sterrenhemel! Na het eten werd het tijd voor wat spelletjes. We spelen o.a. de 'Ring of Fire'. Een drinkspelletje waarbij er met kaarten gespeeld wordt. Er wordt door vele niet veel gedronken, het gaat meer om het idee. Alleen Ida en Jesper hadden iets teveel op en vooral Ida was behoorlijk van de kaart! Rond 0.45 uur werd het tijd om naar bed te gaan. Het was een briljante avond! Nu lekker (uit)slapen! ☺

WEEK 4: Met z'n allen op research op Karongwe en afscheid van Lewis, Laura en Will

Zondag 14 Oktober

Ohhh... lekker uitslapen! Nah ja, rond 8 uur was ik eruit. Lekker ontbijtje en kijken of de was droog is. Helaas nog niet... en het regent weer! De generator stond vroeg aan, dus heb ik de tijd om wat e-mails te versturen en weer wat foto's iop Facebook te zetten. Zo leuk om te zien hoe iedereen me volgt! Gerda van de Albert Heijn had zelfs geschreven dat ze nergens anders meer over praten! Dat is wel heel bijzonder en een extra push om mensen op de hoogte te houden van m'n belevenissen hier in Karongwe!

's Middags is er de gelegenheid om met Jamie mee te gaan voor een 'bushwalk'. Jamie is nooit te beroerd om ons wat meer van het reservaat te laten zien! Helaas was er weinig animo voor deze Zondagmiddagactiviteit... Alleen Heinrich, Jesper, Bruno en ik vertrekken net na lunch de bossen in. Het werd een interessante trip!

Onderweg zien we: baviaanspin, gevlekte bosslang, enkele vlinders, hagedissen, wandelende tak, krokodillen, fraaie vogels, etc, etc! Wat zal de rest jaloers zijn! Vooral vanwege het feit dat we onze eerste slangen zien! We zagen 4 bosslangen die nog al druk met elkaar bezig waren...! Terug op base gauw de foto's uitzoeken en weer op Facebook zetten. Het was een geslaagde middag!

's Avonds doen we buitenspelen (frisbeeën, voetballen en badminton) en eten we pizza. Het is eindelijk weer wat breder opgeklaard en niet meer zo fris. Morgen alweer de start van week 4

en dan naar Hoedspruit om wat kleding te kopen voor het kostuumfeest a.s. Donderdag. Je mag je eigen land presenteren, dus voor mij is dat heel gemakkelijk: in oranje! Het feest is vanwege het feit dat er enkele vrijwilligers vertrekken. Aanstaande Zaterdag verlaten Lewis, Will en Laura de groep. Will en Lewisn gaan naar huis, maar Laura gaat nog voor 3 maanden naar Madagascar. Tegelijk komen er weer 4 nieuwe gezichten bij! Ook weer heel leuk. Het zal voor het gevoel dus een gemengd dagje worden denk ik zo. Tot slot gaan we morgen ook nog kijken voor autoverhuur en hostel voor onze trip naar St. Lucia! Ook dat zal onvergetelijk worden!

Maandag 15 Oktober

Vandaag dus naar Hoedspruit. Het is goed weer voor een tripje daarheen. Ik kan m'n oranje T-shirt vinden, maar verder niet. Dan maar eens kijken of we op base nog wat in elkaar kunnen flansen. Rond 11 uur weer naar Sleepers voor lunch. Vandaag steak! Heerlijk! En tot slot ook eens m'n beddengoed hier laten wassen! Wat trouwens opviel: er zijn veel miljoenpoten op straat...

Na town weer at base. Niet heel veel gedaan en met z'n allen wat series zitten kijken (generator was aan). De middagdrive verloopt goed. Ik heb m'n ogen deze keer op de map gestort, zodat ik de wegen van het reservaat wat beter leer kennen. De belangrijkste weet ik: East West Main, Rhino Walk, Rhino Road, Boulevard, Beacon Rock Road, etc, etc. Komt vast goed! Verder heeft de camera wat rust. Het was ook geen spectaculaire drive, het is niet altijd feest!

Dinsdag 16 Oktober

En we zijn weer op base duty vandaag, maar nu samen met Neil. Het is veel leuker als je dit met z'n tweeën kan doen. We zijn gauw klaar met alle schoonmaakwerkzaamheden, maar veel tijd voor koffie is er niet. We moeten namelijk voor lunch 3 uur lang in de keuken staan:

verse broodje, verse aardappelsalade en gesneden groenten... Poeh! Wat is het warm in de keuken tijdens het bereiden van al dat lekkers! Gelukkig worden onze kookkunsten beloond door alle andere vrijwilligers en stafleden. En ik moet het toegeven; het was niet verkeerd!

Na lunch de data van gisteren ingevoerd.

Al gauw hoor ik de kinderen van de lokale school... Het is namelijk weer Community Day! Alleen er is een groot verschil met vorige week: de kinderen zijn nu hier en niet op school! Ze krijgen namelijk een 'mini-gamedrive'. Met twee wagens gaan we op pad en ik mocht mee. En wat zijn ze enthousiast! En voor een korte drive zien we veel: krokodil, nijlpaarden, giraffe, waterbok en antilope. En gelukkig wisten de meeste kinderen de dieren bij naam te noemen, dus weer een teken dat de lessen aanslaan en GVI hier goed werk doet. Na drive kijken de kinderen allemaal een boterham met jam of pindakaas en een glaasje limonade. Ook worden er weer spelletjes gedaan en speelt Jesper een stukje gitaar. De kinderen hadden de dag van hun leven, althans, zo leek het!

Nadat de kinderen vertrokken waren, werd het tijd voor een moment van rust (warm!). Samen met Neil spelen we pool en darts. Rond half 4 vertrekt iedereen weer voor de middagdrive. Wij blijven achter en beginnen al gauw aan het eten: vegetable stew with dumplings (deegballetjes) en gefrituurde aardappelschilletjes. Nooit gedacht dat dat laatste zo lekker kon zijn, thuis gooien we dit altijd weg! Een beetje paprika erbij en het zijn net chips!

Rond 8 uur komt iedereen weer terug en kan er aangeschoven worden. Iedereen geniet zichtbaar van het eten (vooral Neils inbreng). Ondertussen begint het weer te veranderen: veel (ver) weerlicht in de bergen: morgen weten we meer...

Woensdag 17 Oktober

En jawel: wekker gaat en flits, rommel de rommel, drup, drup. Dat wordt een leuke ochtenddrive. Uiteindelijk begint het werkelijk te storten en wordt er net voor 5 uur besloten de drive uit te stellen.. Het onweer was al gauw uit de lucht, maar regenen doet het des te harder. Pas een uur later lijkt het ook wat droger te worden en ook de eerste gamedrive wordt gemeld. Dus gewapend met regenkleding gaan we op pad. Helaas niet voor lang, want al gauw gaat het weer van dik hout en besluit Fox ergens te gaan schuilen. Ook hier weer 3 kwartier gewacht tot het dan eindelijk echt droog werd. Na anderhalf uur 'drive' nog niet eens kunnen t-lemmen, laat staan wat kunnen zien.. Vol goede moed en dus op weg!

We gaan wederom voor de boys. Al snel een sterk signaal in de buurt van een gigantische antilopekudde (+/- 75!) Dit zou wel eens heel mooi kunnen zijn! De boys hadden gisteren namelijk een full rating van slechts 1. Dit betekent dat ze mogelijk een lid van deze kudde op het oog hebben... En inderdaad, plotseling schoot daar een cheetah uit de bossen en rende in op de kudde. Helaas komt Djaboe snelheid tekort en haalt het niet. Deze keer komt de gehele kudde er mee weg, maar waarschijnlijk niet voor lang. Trouwens wel heel gaaf om te zien hoe

de hele kudde reageerde op de aanval. Een hinde reageerde op de cheetah en de hele mikmak volgde in een klap! Gewoon fantastisch om dit live te zien!

Na dit spektakel langzaam richting base. Onderweg graven we nog 'gootjes' van de weg naar de 'berm', zodat grote plassen sneller kunnen wegstromen. At base weer droge kleding aan. 's Middags weer de zon erbij en alles is snel droog. Wel een benauwend weertype.

De middagdrive wederom voor de cheetahboys. We hebben ze gauw te pakken en we konden constateren dat ze later vanmorgen wel een kill hebben kunnen maken. Ze hebben namelijk bloed op hun gezicht en ze zijn wat voller. Verder deze middag niet veel bijzonders; al klinkt dat wel een beetje raar!

Donderdag 18 Oktober

De start van een prachtige zonsopkomst! Na wat bewolking wordt het al snel geheel zonnig en zeer warm. Ik heb vandaag telemetry duty en dat ging deze keer niet van een leie dakkie... We gingen wederom voor de cheetahboys en pas na een uur een signaal, en meteen goed: -3! Nico besloot toch de andere kant van het blok te checken: + 1 En weer terug: -1,5... Dat is gek, het was net nog -3... En niet alleen de afstand 'veranderde', maar ook de richting. Uiteindelijk vinden we ze op dezelfde plek waar we als eerste een signaal hadden. Even 200 meter de bossen inlopen en daar lagen ze. En het was de moeite meer dan waard: ze hadden namelijk een antilope 'kill'. Helaas vergeet ik m'n camera i.v.m. het dragen van de telemetryset! Stom, stom, stom! De oorzaak van het moeilijke traceren had te maken dat ze in een drainagelijijn liggen (drooggevallen stroom), waardoor signalen een stuk zwakker kunnen zijn en de richting zeer moeilijk te bepalen is. Maar uiteindelijk toch succes en daar gaat het om!

Op de terugweg stapt Nico bijna op een grasslang, wat dan wel weer goed is voor de 'Safari Spot' (leg ik straks nog even uit). Richting base nog even gestopt bij 'East West Main' en daar wat 'road clearing' gedaan. Dit houdt in dat we alle overhangende takken hebben verwijderd en de doorgang weer geheel vrij is. Een stukje conservatiewerk dus!

Rond 11 uur weer terug op base. Aldaar heerlijk 'niets' gedaan. Het is gewoon te heet! In de middag ontstaan er wat stapelwolkjes. Een voorbode?

De middagdrive is in warme omstandigheden, maar ook met mooie taferelen! Weer de cheetahboys en ook al ging het nu niet vlekkeloos, we vonden ze wel een stuk sneller dan vanmorgen. De cheetahs zaten bijna op dezelfde plek (ze zitten goed vol), en hebben dus weinig kilometers gemaakt. Na een kort onderonsje met de boys, weer verder. Al gauw komen

we een giraffe tegen die zich merkwaardig gedraagt. Het vluchtte niet op de normale vluchtafstand, het kwijlde continu en heeft een opgezwollen buik en borst. Misschien is ze zwanger, maar toch besluit Beth contact op te nemen met de reserve manager om hem een kijkje te laten nemen. Wij kunnen verder niets doen en zijn we verder gaan rijden.

Ondertussen was Ketswiri door onze andere wagen getraceerd en ook de leeuwen werden gestrikt door een toeristengamedrive. Wij hoefden dus alleen data te noteren en kunnen dus lekker rondkijken! En soms zie je dan leuke dingen, zoals een luipaard en een serval! Vooral de serval is erg bijzonder. Rob zag het dier in de spotlight (red-eye shine). Wderom goed voor de Safari Spot! Ondertussen zijn de kleine stapelwolkjes uitgegroeit tot onweersbuien! Ver weg lichtte de afzonderlijke wolken mooi op. Als dit maar niet onze 'party' gaat verstoren..

Dit gebeurt niet, want bij opkomst op base, lossen de buien op en wat rest is een heldere (sterren)hemel. Iedereen kleed zich om in zijn/haar zelfgemaakte kostuum. Ik in het oranje, Rob als een schap, Jesper als een herder, etc, etc! Het is bere gezellig rond het vuur met 'braai' (barbeque) en wat pilsjes. Helaas voel ik me niet zo lekker en hield ik het maar bij één 'koude klets'. Al gauw ga ik naar bed. Al met al toch leuk om zo met de vertrekkende vrijwilligers af te sluiten.

Vrijdag 19 Oktober

Eerst leg ik de Safari Spot Game even uit. Het is een spel dat in vrijwel elke vierde week gespeeld wordt. Dit om het spotten tijdens onze drives te stimuleren. Elke waarneming levert punten op. De zeldzaamheid van een dier bepaald de puntentelling. Zo is een hyena meer waard dan een giraffe!

Verder met Vrijdag! En die begon niet zo goed. 's Nachts rond 3 uur uit bed moeten chasen vanwege de diarree! En een half uur nog een keer. Ook 's morgens was het nog niet voorbij. Verder wel veel water gedronken i.v.m. uitdrogingsgevaar. I.c.m. de nekpijn en de hoofdpijn die ik al een aantal dagen heb, toch een afspraak bij de dokter laten maken. Rond 11.30 uur kunnen we bij dokter de Villiers in Tzaneen terecht. Tzaneen is een stadje dat ongeveer 80 km ten noorden van Karongwe ligt! Rond half 11 samen met Fox die kant op. Voel me al wel iets beter, maar met de St. Lucia trip in het achterhoofd toch gaan. Eenmaal in Tzaneen is het druk op de weg. Wat een contrast met het platteland!

Eenmaal bij de dokter moeten we eerst door twee hekken en uiteindelijk in de wachtkamer.

We waren 5 minuten later dan gepland, maar geen nood... Eerst een formulie invullen en daarna wachten. En dat duurde, en dat duurde. Ik kreeg het idee dat iedereen me voor mocht. Om 12.15 uur wordt ik dan eindelijk door de assistente omgeroepen en naar de dokterskamer gebracht. En daar zat ik dan, alleen in het kamertje (opnieuw) wachten op de dokter. Dit is toch wel het eerste moment dat ik thuis wenste te zijn! Na 10 minuten komt de dokter en vraagt me een aantal dingen. Ondertussen schrijft hij 3 verschillende medicijnen op een briefje plus m'n gevraagd creme voor m'n nek. Ik kon het net lezen, dus straks maar vragen aan de apotheker. Tot slot nog een malariatest laten doen en die was gelukkig negatief. Dat was een opluchting en voelde me gelijk een stuk beter! Terug naar de receptie en betalen. 340 rand was de shade, maar gelukkig ben ik geholpen zullen we maar zeggen... In de auto kom ik dan wel tot weer tot de conclusie dat ze m'n naam en geboortedatum verkeerd hebben ingevoerd. Dus weer terug en pas na 15 minuten ook dit voor elkaar. Na bijna 2 uur eindelijk weer op weg. Wat een ervaring! Alleen niet zo positief dan!

Naar de apotheek voor de medicijnen: antibiotica voor m'n ontsteking (?), iets tegen de hoofdpijn (heb paracetamol van thuis) en iets tegen de diarree (heb het pas een dag en heb dan Loperamide van thuis. Dus alleen met de creme loop ik weer naar buiten.

Op de terugweg richting Karongwe moet Fox nog een aantal zaken regelen, zodat we rond 15 uur aankomen op GVI base en gelukkig op tijd voor de middagdrive. Snel Fox bedankt voor de rit en klaarmaken voor drive.

We gaan voor Ketswiri, onze 'cheetahgirl'. In de buurt van de Makutsi Rivier hebben een goed signaal. Het wordt een keuze: of een andere weg aan de overkant van de rivier opzoeken en het signaal misschien kwijtraken of vanaf hier de rivier te voet oversteken. Het werd de tweede keuze. Op zich een goede keuze, alleen wat natte voeten. Maar na zo'n 20 minuten zien we haar wederom in de buurt van de omheining liggen. En het was een extra bijzondere, want ze had net een 'kill' verorberd. Wat rest, is een geraamte met (rottend) vlees eraan en heel veel vliegen! Ondertussen, na een vrij zonnige middag, begint het te betrekken. Heel langzaam komt vanuit de bergen een onweerscomplex opzetten. Heel licht gedonder wordt ons deel als we terug naar de wagen lopen. De wagen weer op en op zoek naar de olifanten. Ze zijn voor het laatste in dezelfde omgeving gezien, waar we zojuist Kets zagen. Uiteindelijk wordt ons zoeken gestaakt, door het langzaam, maar zeker naderende onweer. Jamie besluit richting base te rijden. Het is nog zeker 30 minuten terugrijden! Ik kneep hem wel even, want de flitsen werden feller en feller, mede doordat het donkerder werd. Wel een gaaf gezicht die oplichtende wolken boven de plains. Rond 19 uur komen we aan op base en dit was ruim op tijd. Pas een uur later begint het te kletteren en even serieus te knetteren. De hemel lichtte elke seconde op. Een geweldig gezicht! Heb ook wat foto's gemaakt en het was dus voor het eerst in m'n leven dat ik van een onweer genoot! Het begin van het einde van m'n onweersangst is in zicht..! Verder is het een rare avond, want het is de laatste keer met alle vrijwilligers. Dus maakte we er met z'n allen een leuke avond van. Eerst eten we zoals de lokale bevolking dit doet: met onze handen. Lekker makkelijk hoor! Neil doet de 'Special Achievements'; iedereen kreeg een grap over een zelf gemaakte fout. Was heel hilarisch! En de uitslag van de Safari Spot: 3. Will, 2. Laura, 1. Sam. Ik moet dus nog even goed oefenen! Tot slot een slideshow van ieders 'Best of'. Iedereen leverde zijn 15 beste foto's in en ik heb daar een

slideshow van gemaakt. Tot slot nog even een pilsje en naar bed. Morgen geen drives. Je mag wel mee, maar het hoeft niet. Eerst maar eens kijken wat het weer doet. Het onweer was snel voorbij, maar rond 9 uur begon het weer een beetje. Morgen weten we meer! Wel vroeg op om gedag te zeggen tegen Laura, Will en Lewis. Tot morgen!

Zaterdag 20 Oktober

Vandaag weer om 4.15 uur op. Gelijk zie ik dat het nog steeds onweert. Het zit ver weg, maar toch. Ik denk dat ik maar hier blijf... Eerst afscheid nemen van Will, Laura en Lewis, want die vertrekken rond kwart voor 5 naar Johannesburg. Het doet toch een beetje zeer; weer een bewijs dat er in 4 weken veel kan gebeuren! Nadat de Quantum vertrokken was, klaarde het wat op. Toen besloot ik toch te gaan. Ook Ida, Neil en Jesper gaan mee op drive. We waren nu immers toch wakker. En het werd de moeite. Ik mocht de telemetry doen en het werd geen blamage deze keer. Al gauw vinden we de cheetahboys en zagen we ze langs de weg luieren. Daarna Ketswiri: die zat ongeveer op dezelfde plek als gisteren. Ze had geen reden om zich veel te verplaatsen, ze was immers volgegeten! Tot slot de leeuwen. Wederom snel signaal, maar helaas niet visueel kunnen traceren. Ze zaten te ver weg en deze dieren zullen we nooit te voeten benaderen. Dit is veel te gevaarlijk! Ik blij, alles gevonden! Nu langzaam aan verder rijden en hopen op wat leuke dingen. We zien een koppel bateleurs (soort sperwer), koedoe en nyala. Gelukkig geen regen en we komen droog aan op base.

En wat is het stil... Er zijn maar 3 mensen vertrokken, maar iedereen was in een mineur stemming. Toch was het niet overal stil, want de radio stond roodgloeiend: er was namelijk een luipaard (Scar) gewond geraakt tijdens een gevecht tussen een ander mannetje. Hij ligt nu in de 'Boma' (het quarantaine gedeelte van Karongwe) en wordt behandeld. Waarschijnlijk wordt hij later vandaag geopereerd en er is een zeer kleine kans dat wij daar bij mogen zijn...

Tegen de namiddag begint het wederom wat te regenen met een enkele rommel. Dit was goed nieuws, want de reservemanager en de dierenarts besloten om het dier over te brengen naar het dichtbijzijnde gesloten gebouw. En dat was heel toevallig GVI base! Spannend! We moeten gauw de eetzaal vrij maken en zorgen dat alles zo snel mogelijk schoon is. Dat was met 10 man gauw gepiept! We zijn er klaar voor..! Na een half uur weer een nieuw bericht.. Ze gaan toch verder in de Boma, maar we mogen straks na de operatie wel komen kijken! Wauw, dat is fantastisch!! Er verstreek nog een uur en rond half 4 vertrekken we naar de Boma en wat waren we met z'n allen gespannen! Daar aangekomen zien we Scar liggen. Wat apart om zo'n predator van dichtbij te zien. Heb zelfs even zijn klauw vastgepakt. Machtig mooi en iets wat niemand mij meer afpakt! Na een half uur met Scar moeten we allemaal de quarantaine verlaten. Scar zal nu snel wakker worden en dan is het meteen weer en rofer. Verder besluiten ze hem te gaan chippen, zodat we hem in de toekomst ook kunnen t-lemmen. Dat gebeurt niet vandaag, maar ergens volgende week. Tot die tijd zal Scar in de Boma verblijven om te kunnen genezen. Als we dan maar weer terug zijn vanuit St. Lucia! Het zal een grote winst zijn voor GVI en Karongwe!

Na deze ongelofelijke ontmoeting met een verontwaardigd gevoel richting base: ‘was dit echt?’ Ja, het was echt en gelukkig hebben we de foto’s nog!

Terug op base was het tijd om de eetzaal weer in zijn normale staat terug te brengen, pakken voor St. Lucia en alles netjes maken voordat de nieuwe vrijwilligers arriveren. Rond 17 uur komt de Quantum met 4 nieuwe gezichten terug: Sue uit Australie, Charlotte en Laura uit Engeland en Cheongwha uit Zuid- Korea! Leuk om ze te laten zien hoe alles hier werkt en gelijk een bevestiging dat mijn eerste 4 weken er alweer opzitten! Gauw legt Kaggie het een en ander uit en stelt iedereen zich aan elkaar voor. Daarna gegeten en naar bed. De nieuwelingen krijgen hun introductie en wij gaan morgenvroeg (5 uur) naar St. Lucia!

WEEK 5: Trip naar St. Lucia en Introductieweek nieuwe vrijwilligers

Zondag 21 Oktober

Yess! Vandaag naar de kust! Om 5 uur in onze huurauto’s (Toyota’s). Alleen het eerste probleem doet zich al voor bij Spectra Gate: Turner heeft ons de verkeerde sleutel gegeven, dus keren we weer om. Turner uit zijn bed geschud voor de juiste sleutel. Hij reed met ons mee en opende het hek. De reis van 9 uur kan beginnen! Eerst Hoedspruit, toen Lydenburg en in Dullstroom hebben we bij ‘The Deck’ wat gegeten. Een heerlijke pannenkoek met koffie. En wat is het hier koud: 13 graden. Geen wonder; volgens Bruno’s GPS zitten we op bijna 2000 hoogte midden in de bergen! Daarna verder: Belfast, Carolina en toen... Amsterdam! Ja, ja, Amsterdam in Zuid- Afrika, alleen dan zonder de grachten! Hier getankt en gewisseld van bestuurders (Neil, Ida, Bruno en Rob rijden). We zijn nu ongeveer halverwege en al zeker 5 uur onderweg! Piet Retief en Pongola zijn de volgende twee stadjes die we passeren. In de laatstgenoemde stad een laatste stop en wisselen. Het is nog iets meer dan twee uur rijden en inmiddels half 1. Ondertussen genoten van het uitzicht. Eerst werd alles steeds bruiner en zagen we dat er veel natuurbranden waren geweest, maar nu we meer naar de kust toerijden, wordt alles weer groener. Er is veel bosbouw, maar ook nog heel veel ‘natuur’ (reservaten). Uiteindelijk arriveren we rond 15 uur in St. Lucia. En de deur open... Poeh, het lijkt wel een sauna, zo warm en vochtig het hier is! Wel is er veel bewolking.

Snel zoeken we ons hostel op (BiB) en onze bedden opgemaakt. Het is een nette plek met goede kamers en douchegelegenheden. Ook is er een openbare keuken en barfaciliteiten (pool/ tafeltennis). Hierna de omgeving verkennen en wat boodschappen doen. Met de boodschappen lopen we naar het strand. Het was wat langer lopen dan we dachten, maar uiteindelijk horen we de golven van de Indische Oceaan en al gauw zien we haar inclusief

strand! Hehe, na 10 uur zien we eindelijk de zee! En het water was heerlijk zacht (niet koud). Na het pootjebaden en lollige (groepsfoto's) weer langzaam aan terug. Het strand is trouwens ongerept en dus geen barren e.d. Ook is het verboden om drank te nuttigen. In 'town' zijn er wel uitgaansgelegenheden.

Rond 17 uur zitten we dan bij een visrestaurant. Heerlijke 'yellowtail' werd hier geserveerd. Zulke goede vis heb ik lang niet gegeten (buiten onze overheerlijke haring dan!). 'After diner' werd het tijd voor een bar. Leuke mensen daar en heb met een Brit die daar is komen wonen een interessant gesprek gehad over het land. Leuk om met 'vreemde' mensen ver van huis toch een leuke avond te hebben! Ook worden er enkele pilsjes gedronken. Rond 2 uur houden we het voor gezien en werd het tijd voor rust ☺ Morgen strand?

Maandag 22 Oktober

Ik schrok wakker vandaag! Het was 8 uur en even vroeg ik me af waar ik was... Oh ja, St. Lucia..! Gelukkig is het zonnig vandaag en besluiten het zekere voor het onzekere te nemen en lekker naar het strand te gaan. Het is heerlijk warm weer en er staat een matige wind. Op het strand raakte het wel weer gauw bewolkt. Verder is er geen mens te bekennen. Wat een rust. Het zeewater ingegaan en de gigantische golven te lijf gegaan! Wel even iets anders dan thuis. We hebben ge-frisbeed en in de zon gelegen. En ondanks dat het bewolkt was, voel ik me huid al gauw branden; gevaarlijk zonnetje dus!

Rond 11 uur houden we het voor gezien en werd het tijd om terug te keren. In 'town' geluncht. In de middag hebben we de auto's gepakt en zijn we door de Wetlands (iSimangaliso Wetland Park) gereden. Entree was 45 rand per persoon en het was de moeite waard: we zagen nijlpaarden (ook op land!), buffalo, neushoorns en koedoe in het open landschap. Het was weer een heel andere belevenis dan in Karongwe! Geweldig! Helaas reden we wat laat het park in en konden we niet alles zien. Om 18 uur gaat namelijk het hek dicht en bij te late aankomst, moet je een flinke boete betalen. Verders waren er mooie uitkijkpunten, kleurrijke kikkers en mooie vergezichten. Weer een mooie middag rijker!

Terug in St. Lucia even mijn bed opgezocht. Ik heb knallende koppijn en vanmiddag te laat een paracetamol ingenomen. Gelukkig werd het na een half uur al minder en ben ik samen met Neil en Bruno naar 'Ocean Baskets' gegaan om daar te gaan eten. Ocean Baskets is een groot visrestaurantketen in Zuid- Afrika. Ze serveerden er heelijke lekkerbek! Mijn hoofdpijn verdween helemaal en al snel voegen we ons weer bij de rust van de club in de enige, écht

gezellige bar! Toch ben ik niet zo lang meegeweest als gisteren. Rond half 11 zoek ik onze kamers op. De andere kwamen (veel) later...

Dinsdag 23 Oktober

Alweer dag 2 van onze trip. Vandaag doen de meeste het wat rustiger aan. Ik, Neil en Bruno maken nog wel een uitstapje, namelijk de 'Hippo- Croc Cruise'. Voor 170 rand kun je meevaren door de Wetlands. We zagen vooral veel nijlpaarden en krokodillen, maar je kon nu wel heel dichtbij komen. Vooral die krokodillen blijf ik gave dieren vinden. Die rijen tanden in hun bek en de manier waarop ze daarmee een prooi verorberen. Ook zien we mooie nijlpaard taferelen, zoals een nijlpaard die geheel met z'n kop uit het water kwam! Fantastisch!

De schipper was een aardige man en had leuke en informatieve commentaren. Alleen een wat forsere vrouw dacht daar waarschijnlijk anders over. Hij maakte namelijk de volgende opmerking over haar: 'Mevrouw, blijft U maar in het midden staan, anders kapsijzen we!'. Toch niet zo'n leuke opmerking en de vrouw was al helemaal niet gecharmeerd van zijn zegje. Al gauw werd het weggelachen en vergeten, is maar het beste om te doen haha! Het weer was trouwens omgeslagen. Veel buien en wind hadden we tijdens de cruise en een trui was hard nodig om warm te blijven. Iets wat ik niet had verwacht!

Na de cruise lekker luiere en alvast weer wat inpakken. We vertrekken namelijk zeer vroeg. Aankomende nacht rond 3 uur gaat de wekker en hopen we een half uur later in de auto te zitten. Er gebeurde trouwens nog iets vanmorgen (zou ik het bijna vergeten). Neil wil nog, voordat we zouden vertrekken naar de cruise, wat uit de andere huurauto halen. Hij opent de achterklep, pakt zijn spullen en sluit de klep. Helaas vielen de sleutels in de achterbak en had de auto zich binnen 30 seconden gesloten! Er was even paniek, maar al gauw werd de lokale garage geraadpleegt en die wist voor 350 rand met enkel wat dik draad en 2 scharnieren de zaak open te krijgen... Een nieuwe zorg: St. Lucia heeft hier dus met een professionele dief te maken...! Afijn, wij konden gelukkig weer verder!

Terug naar de avond: rond 18 uur zaten we bij Alfredo's aan tafel. Een goed Italiaans restaurant. Voor 56 rand een margharita pizza. Die ging er lekker in!. Na het eten nog een laatste bakkie, terug naar het hostel en rond half 8 gingen de luiken dicht. Tot morgen!

Woensdag 24 Oktober

En ja hoor! Om 3 uur gaat het alarm! En gek genoeg, ik was gelijk klaar wakker. We waren immers al om 19.30 uur gaan slapen. Gauw spullen gepakt en gaan rijden. We komen de eerste 2 uur geen kip tegen. In Pongola weer een break en getankt. Nog 550 kilometer... En

weer Piet Retief, Amsterdam, Carolina, Belfast en Dullstroom. Na Dullstroom nog 2 uur tot aan de Lowvelds. Onderweg de afwisseling van opklaringen en buien. Om 12.30 weer terug in Hoedspruit. Nu wachten op Beth die met de nieuwe vrijwilligers naar het reptielenpark is.

Rond 14 uur zal ze ons oppikken. We hebben dus nog genoeg tijd om te lunchen, wat boodschappen te doen en voor een eventueel kostuum te kijken voor ons a.s. Halloweenparty. Eerst 'fish and chips' bij Pick and Pay en toen naar de 'Crazy Store'. Toch even kijken of ze hier iets leuks hebben... En jawel, een Santa outfit. Toch verrassend hoe ze hier al met Kerst bezig zijn! Ook zijn al veel winkels versierd. Na de santa suite gepast en betaald te hebben, werd het tijd om de huurauto's terug te brengen naar 'Trophy's' en daar op Beth te wachten. Rond de afgesproken tijd konden we met de Quantum mee. Rond kwart voor 3 weer op base. Heerlijk om weer 'thuis' te zijn! Alle belevissen met elkaar gedeeld. De 4 nieuwelingen hadden veel beleefde tijdens hun eerste 2 gamedrives en wij hadden veel te vertellen over onze kusttrip. Op base ging het ook gelijk weer over Scar. Hij is uit de Boma ontsnapt, wat een goed teken is. Dit betekent dat hij goed hersteld is en weer zijn territorium weer kan verdedigen. Helaas had deze ontsnapping ook een kanttekening: ze kunnen hem nu niet meer chippen. Om hem terug te lokken, hebben de managers besloten een dode antilope in de boom te leggen en nu maar hopen dat hij daarop reageert. Spannend dus de komende dagen!

Rond 8 uur tijd voor eten. Een heerlijke ovenschotel. Helaas geen 'seconds'. Rond half 9 lag ik in bed. Morgen om 6 uur een bushwalk. Een ander deel van de groep heeft de ochtenddrive om 5 uur. Vrijdagochtend worden de rollen omgedraait. Het lijkt weer een beetje op m'n eerste week! Tot morgen!

Donderdag 25 Oktober

Eerst eens het weer van de afgelopen 4,5 week. In Nederland zullen ze jaloers zijn ☺

23-09: geheel bewolkt en zwoel, in de avond opklarend en koeler, droog,

24-09: zonnig en warm, in de avond helder (Maan) en koel, droog,

25-09: vrij zonnig en warm, in de avond helder en koel, droog, winderig

26-09: vrij zonnig en warm, wederom heldere avond en zwoel, droog,

27-09: vrij zonnig en zeer warm, in de namiddag onweersachtig en benauwd, droog

28-09: zonnig en koel, in de avond helder en fris (Volle Maan), droog

29-09: zonnig en warm, droog

30-09: zonnig en warm, droog

01-10: zonnig en warm, in de avond helder (prachtige sterrenhemel!), droog*

02-10: zonnig en warm, droog*

03-10: zonnig en zeer warm, droog*

04-10: zonnig en heet (40 graden), in de avond iets toenemende bewolking, droog*

05-10: mist, in de middag zonnig en warm, in de avond helder, droog*

06-10: zonnig en zeer warm, droog

07-10: zonnig en zeer warm (zeer transparante blauwe lucht!), droog

08-10: wisselend bewolkt en vrij warm, droog, winderig!

09-10: geheel bewolkt en vrij warm, droog

10-10: in de ochtend een lichte bui, in de middag wisselend bewolkt en warm (klam)

11-10: geheel bewolkt en koel, droog

12-10: geheel bewolkt en koel, in de ochtend lichte en in de namiddag matige regen

13-10: wisselend bewolkt en vrij koel, droog

14-10: wisselend bewolkt en vrij warm, enkele lichte buien

15-10: half bewolkt en vrij koel, droog

16-10: in de ochtend een lichte bui, in de middag vrij zonnig en warm, in de avond weerlicht

17-10: wisselend bewolkt en warm, in de ochtend veelal zware regen met licht onweer

18-10: in de ochtend bewolkt, in de middag zonnig en warm, droog, in de avond weerlicht

19-10: wisselend bewolkt en warm, in de namiddag en avond matig onweer en regen

20-10: geheel bewolkt en vrij warm, in de middag matige regen en licht onweer

21-10: wisselend bewolkt en vrij warm, droog**

22-10: vrij zonnig en warm, in de middag toenemende bewolking, droog**

23-10: wisselend bewolkt en koel, zeer buiig**

24-10: perioden met motregen, in de middag droog en opklarend, vrij koel**

25-10: half bewolkt en koel, droog

* = Mariepskop Mountain

** = St. Lucia

Lekker uitslapen tot 5 uur! Dat zou ik thuis nooit kunnen zeggen ☺ Heerlijk geslapen in m'n 'eigen' bedje. Om 6 uur met Jamie de bossen in en sporen en beetjes zoeken! We vinden mangoeste sporen, sporen van miljoenpoten, mieren en mestkevers. Interessant om al die sporen te zien en apart dat zelfs het kleinste diertje zijn sporen achterlaat en zo te traceren zijn. Verder veel vogels, insecten (eindelijk die monarchvlinder op de foto!) en antilope. Het voordeel van een bushwalk is dat je hele andere (kleinere) dingen ziet, dan tijdens een drive. Dan gaat het vaak om de grote jongens!

Rond half 10 weer at base. Laundry time, spullen (kamer) opruimen en aan dit dagboek werken. Ik loop een aantal dagen achter! Foto's op de computer en sorteren. Zo kunnen de goede foto's a.s. Maandag mee 'to town' en op internet gezet worden. Op base hebben ze namelijk het internet beveiligd en is dus niet meer toegankelijk.

Om 15.30 uur weer de middagdrive. Ik had vandaag Prey Survival. Alle prooidieren van deze week die we tegenkomen, moet ik noteren. Deze week zijn dat zebra en blauwe gnoe. Steenbok, bosbok, nyala en gewone duiker worden altijd meegenomen. Veel zien we helaas niet wat dat betreft, dus geen goed rit om de nieuwelingen dit te leren. Verder vonden we met de t-lem Ketswiri: wederom weer in de buurt van de omheining in het uiterste noorden van het reservaat. Daarna weer tijd voor de leeuwen. En het werd een bijzondere ontmoeting. Wel een van de beste! Eerst zagen we ze alle 4 twee aan twee langs de 'fenceline' lopen. De sub-adult en Zero en Lisa en Maggie. Dat zag er heel gemoedelijk uit, al gromde de twee mannen wel af en toe tegen elkaar. Uiteindelijk hebben we gevolgd tot aan de grootste dam van het reservaat (Red Dam). Daar begonnen ze meer en meer jachtgedrag te vertonen. Na enkele minuten zien we ook enkele olifanten verschijnen. Ik hoop niet voor deze leeuwen dat ze het op deze reuzen gemund hebben..! Wel een fantastisch beeld: 2 olifanten omringd door 4 leeuwen. Helaas moesten we na 15 minuten vertrekken, omdat andere gamedrives stonden te wachten.

We hebben hierna nog wat rondgereden en tot slot zijn we nog even bij de Boma wezen kijken. Helaas geen spoor van Scar te vinden. De antilope lag nog ongeschonden in de boom. Jammer, maar nu tijd om te eten. Terug op base hadden we pasta met spinazie. Daarna gelijk naar bed. Morgen weer ouderwets om 4.15 uur op! Slaap lekker

Vrijdag 26 Oktober

Weer vroeg op en de ochtenddrive. Ik had 'data' vandaag en zat dus voorin. We gaan voor de cheetahboys en de olifanten. De cheetahboys vinden we vlot en zijn na een 'walk into the bush' gauw getraceerd. Nadat een toeristengamedrive ons over kwam nemen, gingen we verder naar de olifanten. Die zaten in de omgeving van 'Wait a Little'. Helaas is het nogal

druk met gamedrivers in die omgeving en zijn we nog wat gaan rondrijden. We zien een jakhals en knobbelzwijnen. Na 30 minuten was het wat rustiger bij de 'ellies' en konden we beginnen met data opnemen. Er is namelijk een 'Elephant Focus', oftewel: men houdt zich bezig met de impact van olifanten op hun omgeving. Zo noteren we wat ze eten en hoeveel schade ze aanbrengen. Olifanten zijn namelijk nogal nonchalant en duwen zo een boom omver om er de blaadjes van te kunnen eten. De resultaten worden gebruikt om de verhouding olifanten in een bepaald gebied te kunnen bepalen. Zo leven er nu 21 olifanten in Karongwe en ze laten nu al hun sporen na, dus een groter aantal zal onherstelbare schade aan de natuur veroorzaken. Volgens zeggen is er in Kruger Nationaal Pak een overschot van 6000 olifanten (!). Een grote zorg dus! En men zou dus ook kunnen werken aan het vergroten van hun leefomgeving...

Na een uur Ellie Focus werd het tijd om weer richting base te rijden. Het was een geslaagde drive met mooie olifantenbeelden en goede data. Tussen de drives in een heerlijke, warme douche, de was, wat vlinders gedetermineerd en foto's uitgezocht.

De middagdrive met Kaggie. Nu gaan we voor de leeuwen en Ketswiri. De leeuwen zaten in de buurt van Buck's Corner (noordelijk) en daar zaten ze rond 5 uur nog steeds. Ze zaten heerlijk in de zon langs de 'fenceline'. Enkele voorbijgangers op de Gravelotte Road hadden een buitenkansje en grepen die ook. Ze stopten en stapten uit hun auto's. Alleen Maggie was daar niet zo blij mee en knauwde even!

Heb zojuis de mooiste leeuwenfoto's tot nu toe kunnen maken! Ook van de 'subbie' met zijn lichte manen. Na deze fraaie en onvergetelijke ontmoeting op naar Ketswiri. Enkele t-lem pogingen later hebben we stroef signaal. Het is tenminste iets! Helaas konden we haar niet te zien krijgen en het werd al laat. Dus nemen we data van de t-lem signalen die we hadden. Rond 19 uur rijden we langzaam terug en een uur later aan tafel. Het was een lange, maar gewone en dus bijzondere dag op Karongwe!

Zaterdag 27 Oktober

De ochtenddrive begon vandaag veel belovend, want na 10 minuten komen we al een luipaard tegen! We konden niet zien of het Scar was, maar het was wel in de buurt van de Boma; dus wie weet, weet hij de antilope vandaag of morgen toch te vinden...

Vervolgens op naar de boys. Helaas duurde het deze keer even voordat we signaal hadden, maar toen we eenmaal iets hadden, was de frequentie gelijk -3, dus dichtbij. Viv loopt de bossen in en al snel ziet zij het duo zitten! Wat een succes vandaag. Op naar de leeuwen dan: die worden een half uur later door de radio omgeroepen. Op dat moment waren we al dichtbij de genoemde lokatie en binnen 10 minuten wederom oog in oog met de kattengroep. De sub-adult zat deze keer alleen en Zero had Maggie en Lisa voor zich zelf. Het werd een korte ontmoeting, we moesten immers Ketswiri nog zien te vinden. Verder richting noord en al gauw hebben we signaal. De tweede keer al op -5! Dat betekent dat ze minder dan 30-40

meter van ons vandaan is. En ja hoor, Viv gaat kijken en plotseling schiet er een kop boven het gras uit. En ze heeft een bosbok kill! En ze is er net aan begonnen! Wat een geluk weer! Helaas konden wij er niet veel van zien. Viv heeft geen geweer en kan ons dan niet de veiligheid bieden tijdens de 'walk in'.

Na Kets richting base. Snel alle spullen opgeruimd en de gevonde 'Prickley Pear' in de bestemde container geworpen. Prickley Pear is een exoot voor de Lowvelds en is door de mens verspreid. Het verdringt inheemse flora en groeit snel. Elke waargenomen plant wordt genoteerd (conservatie) en zo mogelijk direct verwijderd. Eigenlijk hetzelfde als de Amerikaanse Vogelkers in de Amsterdamse Waterleidingduinen.

Op base niet veel tijd. Om 14 uur gaan we naar het 'Nyathi' project. Daar zitten de buffalo's. Het is een afgesloten deel in het noorden van Karongwe. De reden is dat deze dieren nogal gevoelig zijn voor tbc. Deze ziekte worden door veel dieren 'gedragen' en het besmettingsgevaar is dus groot. Om een gezonde populatie te behouden, worden deze dieren dus op een apart stukje grond gehouden. Helaas zijn er in andere delen van Zuid Afrika wel veel gevallen van tbc..! En door al die kleine nationale parken kunnen ziektes gauw een populatie uitroeien, maar ook sneller onder controle gebracht worden. Ieder voordeel heeft zijn nadeel...

Ah fijn, het werd dus tijd om aan m'n kostuum voor vanavond te werken. De Santa suite is kant en klaar. Heb alleen een vuilniszak met kartonnendozen gevuld en dichtgebonden met een rood lint. Klaar is Kees en dus tijd voor een (koude) douche... brrrr!

Tussen de middag lunch en al gauw klaarmaken voor middagdrive. Eerst vertrekken we rond 14 uur naar het Nyathi Project. Zoals ik al eerder zei, is dat in het meest noordelijke deel van het reservaat en apart omheind. Na wat rondrijden in dit gebied, zagen we de buffalo's met hun grote hoorns pronken. Lekker luieren en herkauwen. Een gezonde kudde van 23 buffalo's. Jamie legde ons een aantal dingen uit. Onder andere het feit dat dit het gevaarlijkste dier is om op te jagen en dus het meest beruchte lid is van de Big Five. Na een half uur hier te hebben doorgebracht, gaan we verder met onze reguliere research (drive). We gaan voor Ketswiri deze keer. Waarschijnlijk zit ze op dezelfde plek als vanmorgen i.v.m. haar bosbokprooi. T-lemmen in het gebied wijst al gauw uit dat dit inderdaad het geval is. Al gauw een sterk signaal en nu wel de bossen in kunnen lopen (met Jamie). Na 5 minuten zien we haar, mét prooi, luieren in het lange gras. 15 Minuten lang weer met open mond gekeken, dat ik dit zo mag doen! Misschien maar 5-10 meter verwijderd van een cheetah! Nadat de eerste gamedrive arriveerde, zijn we verder gegaan. De leeuwen waren ondertussen ook al getraceerd, maar toch wilde we even gaan kijken, gewoon ook voor de nieuwe vrijwilligers (die vandaag trouwens al hun testen goed hebben gemaakt!). Helaas was het heel druk met gamedrivers (Zaterdagmiddag) en besloten we al gauw om toch maar om het gebied heen te rijden en misschien wat olifanten te zien. Plotseling staan er 2 pal voor onze wagen! Machtig! De stier was even niet van onze aanwezigheid gediend en begon te klapperen met zijn oren. Na enkele ogenblikken was het goed en ging hij verder met het eten van 'sicklebush'. Weer wat data genoteerd (Amalie had data). Langzaam aan werd het ook tijd om richting base te gaan. We hebben immers onze diner (steak) in de bushpub. Onderweg nog even uitgekeken

naar Scar, maar nog steeds geen spoor. Op base (19 uur) gauw omkleden en getransformeerd in een Santa. Helaas scheurde de broek al een beetje, dus voor de zekerheid gelijk normale kleding meegenomen. Rond kwart voor 8 rijden we met een overvolle Quantum naar de Bushpub (Mahlahla). Daar aangekomen met z'n allen op de foto! Ook vele andere bezoekers (veelal toeristen en medewerkers uit andere lodges van Karongwe) zijn ook in andere kledij gestoken. Vooral veel Mario types! Na een uur heb ik de Santa omgeruild voor m'n eigen kleding. Het kriebelde overal en het werd nogal warm! Dat voelde goed. Het duurde wat langer voordat ons eten werd geserveerd, maar zo smaakte het nóg beter! Wat een wereldsteak! Helaas is dit mijn laatste keer hier, over 4 weken zit ik alweer thuis. Ook wel een heerlijk idee! Ik vermaak me hier nog prima en elke dag is uniek, verrassend en onvergetelijk, maar sinds Will, Lewis en Laura zijn vertrokken, is de groep zo veranderd. Er zijn twee stelletjes ontstaan (Jesper en Charlotte en Rob en Sam) en ook een paar groepjes. Ik kan het nog steeds met iedereen vinden, maar de glans is er wel een beetje af. Voorheen waren we een groep en deden we alles met z'n allen (Blyde River tour, Mountains). Dit was geweldig! Maar nu is er van één groep weinig over. Ik heb de rest van de avond vooral doorgebracht met Chaongwha en Bruno, was heel gezellig.

Rond half 12 reden we terug naar base. Op base gelijk naar bed gegaan, ik had het wel gezien voor vanavond, een deel van de groep heeft het nog wat later gemaakt. Morgen heerlijk day off!

WEEK 6: Research op Karongwe

Zondag 28 Oktober

En toch weer vroeg wakker (8 uur). In Nederland is het nu 7 uur (wintertijd), toch even rekening mee houden met bellen e.d.! Net het ontbijten naar binnen gewerkt en de radio braakte het volgende, spannende nieuws uit: 'Scar is gesignaleerd in de buurt van de Boma'! Ook werd een andere luipaard (Saboe) gezien bij een zelfgevangen prooi. Misschien wordt er vandaag wel een van de twee gechipt... Zal spannend worden vandaag!

Helaas hoorden we niet veel meer en was het de rest van de dag rustig aan. Het weer was koel en bewolkt, maar later klaarde het iets op. Heb verders mijn bed opgemaakt, alle was gedaan, dagboek bijgewerkt en foto's uitgezocht, zodat ik ze morgen in town kan uploaden. In de middag verveelde ik me en heb ik de data in de computer gezet, en daar waren ze heel blij mee (het was een hoop)!. Verder moesten Jesper, Amalie, Charlotte, Chaongwa, Bruno en Heinrich hun spullen inpakken voor hun 'Mountainweek'. Het is namelijk weer zover! Volgende week mogen wij (Groep B): ik, Rob, Sam, Sue, Laura en Ida! Neil blijft beide weken gewoon hier. Wel leuk dat de groepen iets veranderd zijn ten opzichte van 4 weken geleden. Beetje afwisseling!

's Avonds was het weer tijd voor het wekelijkse broodje ei. Na dit bedtijd. Morgen lekker uitslapen en wederom naar Hoedspruit. En hopen dat er iets van de luipaarden wordt vernomen!

Maandag 29 Oktober

Vandaag pas om 7 uur op! Dat is pas uitslapen..! ☺ De Mountainiers pakken hun laatste spullen in en met z'n allen in de Quantum. Voorheen ging de Mountaingroep achter op wagen 72. Wegens veiligheidsredenen gebeurd dit pas aan de voet van de Mariepskop. Een heel begrijpelijk en goed punt vind ik zelf. Ook staat wagen 72 nog in de garage en het is maar de vraag of die op tijd af is. Ben en Kaggie blijven dus nog even achter en wachten het even af. Mocht 72 niet op tijd af zijn, dan komen zij met wagen 71 naar de voet van Mariepskop...

Dus met een overvolle Quantum naar Hoedspruit. Daar aangekomen gelijk naar het internetcafe. Ik heb namelijk veel foto's van de afgelopen weken en die moeten natuurlijk even gedeeld worden! Foto's van week 4, onze trip naar St. Lucia en van eind vorige week. Och, wat zullen ze weer blij zijn in Bennebroek e.o.!

Na het internetten nog even bij Pick 'n Pay wat chocolade gehaald en rond 10.45 uur pikte Viv ons weer op om naar Safari Club te gaan. Eens iets anders dan Sleepers. Safari Club zit aan dezelfde weg als Had an Creek (zie week 1). En ze hebben daar struisvogelbiefstuk voor 110 rand! Heerlijk! Tijdens het eten hoorde we dat wagen 72 niet op tijd klaar zal zijn en dat Ben en Kaggie nu komen met wagen 71. Alleen heeft 71 niet het bagagerek en dus geen ruimte om te zitten, zodat heel groep A met de Quantum helemaal naar onze mountainbase moet worden gebracht. Dit betekend dat wij, groep B, nog de hele middag in town hebben! Een goed moment om eens voor wat souvenirs te gaan kijken. Bij MG's, een toeristencentrum aan de overkant van de Safari Club, hebben ze veel souvenirswinkeltjes. Rond 15 uur was ik voor iedereen wel geslaagd! Na het shoppen met z'n allen nog een ijsje bij 'Wimpy's' en rond 16 uur kwam Viv weer aanrijden en konden we na een lange dag in town weer richting base. Onderweg hebben we Rob en Turner van Khamai afgehaald (hadden reptielencursus) en zo verder richting base. Ook de komende twee weken zijn wel zo laat terug. Niet alleen vanwege de langer durende transfer naar de Mariepskop, maar ook omdat er ook de komende twee weken steeds twee vrijwilligers zijn die een reptielencursus gaan volgen bij Khamai (neemt een groot deel van de dag in beslag). Dus geen Maandagmiddagdrives voorlopig... Op base de was van de lijn gehaald, foto's uitgezocht en 'inkopen' opgeruimd en opgeborgen. Na een trouwens veelal bewolkte en warme dag, klaarde het rond half 6 breed op. Om half 8 is het etenstijd (Vegatable lasagne) en daarna bedtijd. Morgen begint de week echt en is het weer op om 4.15 uur! En Community Day!

Dinsdag 30 Oktober

Het is alweer de 30e! Wat gaat het hard en kan het me bijna niet voorstellen dat het in Nederland koud en regenachtig is. Ook heeft het al gevroren en zijn de eerste winterse buien ook gesignaleerd. Toch kan het ook hier op Karongwe fris en nat zijn. Maar zon en warmte overheersen. Ook vandaag bij zonsopkomst is het niet geheel bewolkt en vrij zwoel. Wel is het dreigend en er staat een onweerswaarschuwing uit voor vanavond... Als dat maar goed gaat tijdens de middagdrive.

Eerst de ochtenddrive. Rond 5 uur in de wagen. Deze week staat in het teken van de antilope (week 2 Prey Survival) en na de eerste bocht (GVI Drive) zien we de eerste kudde: +/- 20 stuks. Aan het begin van de drive t-lemde we voor al onze 'focus- animals' (cheetahboys, Kets en de leeuwen), totdat we signaal kregen voor de cheetahboys. Toen we eenmaal dichtbij kwamen, werden ze door de radio omgeroepen. Wij besloten om alleen data te noteren en verder te gaan. Wij zijn nu immers maar met een wagen. Richting noord in de buurt van de Gravelotte Fenceline hebben we signaal voor Kets. Niet veel later zien we haar ook langs de omheining struinen. Ze kwam vlak langs de wagen. Het blijft fantastisch als ze zo dichtbij komt! Na Ketswiri werd het tijd voor de leeuwen, want daar hadden we nog niets van vernomen. Ondertussen kwamen we wel de olifanten tegen. O.a. Mr. M: een stier met een 'M' inkeping in zijn oor.

Na anderhalf uur t-lemmen nog steeds geen enkele 'biep' voor de leeuwen. Maar het werd wel tijd om base op te zoeken. We moeten namelijk rond 11 uur op de lokale school zijn. Nu hebben we een andere klas met kinderen van rond de 8 á 9 jaar. Op base gauw een 'peanutbutter/ chocolate sandwich' gesmeerd en met de Quantum vertrokken. Een kleine 20 minuten en we zijn er! Viv geeft de kinderen een korte introductie en dan worden ze in 3 groepen verdeeld. Ook wij verdelen ons in drie tweetallen en zo hebben ze om de 20 minuten een andere activiteit:

- Naambordje maken en dieren herken + tellen
- Dieren memory, waarbij ze de leren herkennen
- Getekende dieren en hun kleuren noemen

Wat mij opviel, is dat de kinderen, ondanks hun lagere leeftijd, veel slimmer zijn dan de groep van vorige maand. Dit is een goed teken dat de lesstof steeds meer verbeterd; ook door de school, want hun Engels was ook een stuk beter!

Op de terugweg was het weer Afrikaans warm en klaarde het meer op. Op base heerlijke lunch (salade + vers gebakken broodjes) en wat potjes pool gespeeld. Ook heb ik m'n 'lecture' voorbereid. Er is namelijk een nieuwe duty bijgekomen. Iedereen moet eens in de week een onderwerp (dier(groep), planten, weer, etc.) dat in Karongwe voorkomt. Ik heb voor de Caracal gekozen. Een zeldzame kattensoort die ik heel graag zou willen zien. Helaas liegen de cijfers er niet om en is het dier dit jaar pas 9 keer waargenomen. Vorig jaar was nog

beroerder met maar 3 waarnemingen. Verder een geheugenblaadje gemaakt over wat ik wil vertellen. Het is de bedoeling dat het ongeveer 5 minuten duurt.

Rond half 4 begint de middagdrive met Nico en mocht ik mijn lecture geven! Best wel een spannend moment en het voelde als net voor een spreekbeurt op school. Ik had ook een verspreidingskaartje gemaakt van de afgelopen 3 jaar, zodat men een beetje een beeld kreeg over de Caracal en Karongwe.

Na de lecture (iedereen vond het trouwens goed) gingen we rijden. Inmiddels was een gigantisch onweerscomplex achter de bergen volop in ontwikkeling en stond mijn spanningsmeter gelijk op 2.0! Oke, het was nog heel ver weg en de zon scheen nog door de sluierwolken heen, maar we gingen een eind weg van base en je zit in het open. Gelukkig weten de stafleden hoe de meeste onweersbuien zich hier gedragen...

Goed, eerste de cheetahboys. Het t-lemmen werd deze middag erg verstoord door het naderende onweer, maar na 3 kwartier stonden we oog in oog!. Mooi, die is in de pocket! Ondertussen (5 uur) begon het meer en meer te betrekken en waren de eerste, zachte roffels te horen. Poeh, wat zullen onze mountainvrienden een ruige nacht tegemoet zien!

Hierna werd het tijd om de leeuwen te strikken. Eerst richting noord, geen spoor. Toen kregen we via de radio te horen dat er sporen waren gezien op 'North South Main'. 'Mooi!, dacht ik. Dat is alvast dichtbij base mocht het onweer onverwacht toch losbarsten. Op North South Main eindelijk signaal met de t-lem richting... Noord! Rond half hadden we ze eindelijk in het oog. Na enkele opklaringen (onweerscomplex leek uit elkaar te vallen) werden de donders wel steeds luider. Er zat inderdaad een zeer actieve cel met rake inslagen ten noorden van ons. Toen we naar de wolken keken, merkte we op dat deze bui ons waarschijnlijk niet zal bereiken. Ook richting bergen was er diffuus weerlicht te zien en daar komt ons weer wél vandaan.

En helaas, na 5 minuten met de leeuwen, besloten de kattenkoppen de bossen in te glippen. Het was inmiddels donker, dus veel zagen we niet. Wel de spotlight aan, maar niets meer te zien. Toen besloot Nico de leeuwen te hervinden. Op dat moment heb ik hem in m'n gedachte wel even vervloekt..! Het weerlicht leek ondertussen overal vandaan te komen en hij wil de leeuwen nog een keer zien. Ah fijn, na 25 minuten zoeken (19 uur), besloot Nico te stoppen. Het gaat ons niet meer lukken ze te vinden en het is ook al laat.

Nog 20 minuten naar base. Het weerlicht lijkt iets minder te worden, maar dat komt vooral doordat de noordelijke bui steeds verder wegtrekt. En toen voelde we druppels...

Gelukkig maar enkele en na 20 minuten veilig en wel op base aangekomen. Pas na een half uur begon het echt te regenen en hard te waaien. Het onweer leek te zijn verdwenen (wat weerlicht in de bergen). 'Jammer', dacht ik, want nu mag het! Ik wil foto's maken. Uiteindelijk begon het ook hier te lichten en soms waren er fantastische bliksems te zien! Rond 9 uur was iedereen al naar bed (Neil heeft het ook even geprobeerd) en om 21.15 uur was daar de mooiste bliksem van de avond: de hele hemel was verlicht en het schoot alle kanten op! Wauw! En toevallig stond m'n sluiters open... Yess! Het staat erop! Prachtig!

Na die bliksem werd er gelijk een streep onder dit onweer gezet en werd het tijd voor bed. Ook nu ging ik na het onweer naar bed, maar er is een verschil. Voorheen verstopte ik mezelf voor het onweer, maar nu heb ik ervan genoten! Yes, een soort van overwinning! Tot morgen!

Woensdag 31 Oktober

Na een relatief korte nacht (6 uurtjes slaap) wordt het weer tijd voor de ochtenddrive. Na het onweer van gisteren, is de nacht rustig verlopen. Ook is het deels opgeklaard en opvallend koel. Ik heb vandaag 'data', dus heerlijk warm, voorin de wagen! We gaan vandaag wederom voor al onze focus-animals (Nog steeds een wagen en 72 is waarschijnlijk Vrijdag pas klaar).

Eerst t-lemmen voor 'the boys'. Helaas kregen we maar geen signaal. Wel kwamen we ondertussen veel antilope tegen en werden onze 'prey survival sheets' goed gevuld. Ook kwamen we twee neushoorns tegen, dus gelukkig werd de pijn wat verzacht.

Verder richting noord voor de leeuwen en Kets. Wel signalen, geen zicht op beide katten. Toch data opgenomen en weer langzaam terug in zuidelijke richting en dus GVI base. Terwijl de antilope waarnemingen zich aan een regen, bleef een signaal voor de cheetahboys uit. Ongeveer een half uur van base, werden we verrast door... Scar. Niet al te ver van de Boma (de antilope is inmiddels uit de boom gehaald)! Hij kwam heel dichtbij onze wagen. Helaas geen goede foto's kunnen maken, omdat ik in de auto zat, maar er niet minder van kunnen genieten! Het is niet altijd feest. Na een ongelofelijk aantal van 238 antilope kwamen we uitgeteld aan op base en was het tijd voor de traditionele sandwich. Tussen de drives in de foto's van gisteren op de computer gezet en genoten van mijn bliksemopnames! Inmiddels was van dat onweer niets meer te zien. Het was zo helder geworden na gisteravond, dat het me deed denken aan de schone, polaire lucht die we thuis ook vaak zien. Ook was het, ondanks volop zon, nog steeds niet echt warm.

Na lunch was het tijd voor een warme douche en klaarmaken voor de middagdrive. We gaan wat eerder weg met de Quantum, omdat Jamie en Nico onderzoek aan het doen zijn met onze enige wagen in het Nyathi Project. Daar wisselen we van wagens en rijden Jamie en Nico terug met de Quantum.

Rond half 4 zaten we dus allemaal op de juiste wagens en konden we met onze research beginnen! Deze middag was Viv bestuurder en gingen we gelijk voor de leeuwen en Kets. Helaas kregen we al voor dat we maar iets hadden gevonden, een leuke band in de buurt van

de Makutsi Rivier. Dat werd dus bandwisselen. Onderwijl moest Neil t-lemmen, omdat we nog geen idee hadden waar de leeuwen zich bevinden. De rest hielp mee met het wisselen en na een kwartier was de klus geklaard en zonder kleerscheuren konden we weer verder...

Voor de leeuwen hadden we vlot signaal, maar we konden ze niet traceren. Dit gebeurde later door een gamedriver. Alleen mistte we Zero in het gezelschap. Waar zou hij dan zijn? Ah, fijn. Wel hoorde we dat de leeuwen op dezelfde weg waren, als waar wij onze band 15 minuten geleden hebben verwisseld... Okidoki!

Verder met Ketswiri... Wel een vrij duidelijk signaal, maar ook deze keer niet traceerbaar. Wat is dat toch deze week! En ook de cheetahboys bleven buitenbeeld (zelfs geen signaal!) Rond half 7 kregen we bericht via de radio dat er in de regio 'Croc Dam' brullen van Zero te horen waren! Hij is dus (tijdelijk) uitgesloten van de groep en een eind weg. Toen we zelf eenmaal Croc. Dam naderde, hoorden we het zelf. Het kwam van ver zuidoostelijk, hopelijk weten we hem morgen te traceren!

Na een drive van 4,5 uur was het tijd voor base en couscous met groente! Heerlijk! Morgen mag ik koken!

Donderdag 1 November

Ieders wekker ging af rond 4 uur en ik kon lekker even blijven liggen, een heerlijk idee is dat ☺ 2 Uur later was ik ook aan de beurt en mocht ik beginnen met m'n 'base duty'. Alles schoonmaken en gelukkig was het niet veel werk. We zijn immers maar met de helft van de groep! Het middageten was makkelijk: alleen wat tomaten snijden, kaas raspen en zorgen dat er genoeg brood uit de vriezer is. Tot slot nog even de 'leftovers' van gisteren erbij zetten en 'lunch is up'! Na lunch de data in de computer gezet en het was best veel (2 uur werk) en daarna even lekker gerelaxed. Rond half 4 vertrok iedereen voor de middagdrive en hebben Jamie, Fox, Turner en ik de pooltafel bespeeld. Na een anderhalf uur werd het tijd voor het avondeten: pizza! Heb ik nog nooit zelf gemaakt... Eerst het deeg maken, wat een pittige klus is! En verspreiden over drie bakschalen. Toen was het tijd voor de topping: tomaten, champignons, ui, kaas en pepers. Helaas waren de pepers op en moesten we het daarmee zonder doen. Na anderhalf uur ploeteren kon het zaakje de oven in en wachten. Ongeveer 1

uur. Even checken hoe laat de Big Gamers verwachten terug te komen: ongeveer rond half 8... Mooi! Rond half 7 de oven en wachten. Verder alvast alles afgewassen en borden/ bestek klaargezet. Rond half 8 kwam inderdaad iedereen terug en was het tijd de pizza's uit de oven te halen... Toch weer een spannend moment: gelukkig niet verbrand, lekker knapperig en niet vastgeplakt. Iedereen kon aanschuiven en was tevreden. Gelukkig, mijn base duty zit er weer op! Morgen weer naar buiten! Tijdens het eten werd er vooral gepraat over het zien van de hyena's. Onder andere 'Giggles' werd gezien (alfa vrouwtje) en enkele pups! Nu maar hopen dat ik dat ook een keer mag meemaken! Misschien morgen? Hier weet je het nooit! Slaap lekker!

Vrijdag 2 November

En vandaag wel weer vroeg op! Conservation duty was mij vandaag toegewezen. Dus het krat met alle gereedschappen achterop de wagen. Om 5 uur op pad en het plan was de cheetahboys en de leeuwen te traceren. Het is gisteren gelukt, dus het zou vandaag makkelijker moeten gaan dan eerder deze week... Helaas bleef elk signaal uit, totdat we ten noorden van de Makutsi Rivier via de radio te horen krijgen dat de cheetahboys bij 'Sunday's Pan' door een gamedrive gesignaleerd zijn. En daar zijn we al geweest. Wat bleek, de kabel van de t-lemset werkte niet! Kabel verwisselen en maar hopen dat we geen andere signalen gemist hebben. Rond half 8 nog steeds niets, maar wel een enerverende ontmoeting met onze olifanten: o.a. Flippy en Fumba (2 stieren)! Ze staken de rivier over en kwamen vlak voor onze wagen langs! Echt te gek! Op een gegeven leken we een beetje omsingeld... Maar ze bleven gewoon grazen en alles was rustig en ze liepen verder de bossen in. Toen we weg wilden rijden, bleek dat onze linkerachterband lek is! Oh jee, gelukkig zijn de 'Ellies' vertrokken. Gauw band verwisselen en verder. Dan heb je nog nooit een lek gehad en in week 6 heb je er gelijk 2! Geen paniek: rond 8:15 uur waren we weer onderweg... Nog geen 15 minuten later: KLAP! Dezelfde band wéér lek! En nu is er wel een probleem, want we hebben geen reserveband meer! Gelukkig waren we dichtbij enkele lodges en heeft Fox de wagen daar voorzichtig naar toe gereden. Aldaar heeft hij met base contact opgenomen. Nico en Turner komen met de auto van Fox (andere wagens zijn er niet!) een band brengen. Ondertussen ge-telemt en genoten van het uitzicht vanaf het kamp. Best mooi hier!

Na 20 minuten kwamen Turner en Nico aan en konden we de banden verwisselen. Eindelijk kunnen we verder met onze ochtenddrive. En t-lemmen: nog steeds geen signaal. In de buurt waar Ketswiri voor het laatst is gezien, gecheckt of de t-lem nu wel werkt... Gelukkig!, biepjes! De leeuwen zijn dan nog wel steeds spoorloos, we hebben in ieder geval een goedwerkende telemetry set! Langzaam weer richting zuid en hopen voor enig signaal... Die bleef uit en rond 11.30 uur (drive van 6,5 uur!) kwamen we aan op base. Het was een lange, maar onvergetelijke, ietwat frustrerende en informatieve drive. Fox heeft ons veel kunnen vertellen over sporen die we tegenkwamen en ook over ontlasting. Enkele jakhalsen hadden hun ontlasting op een steen achter gelaten. Zo ligt het iets hoger dan de rest van de omgeving en wordt de geur en dus het territorium beter afgebakend. Verder had Neil een leuke lecture

over sicklebush. Kortom: toch een topdrive!

Nu was het tijd voor mijn sandwiches: een met choco en pindakaas en een met choco en banaan. Lovely! Rond 12.30 uur lunch: rijst salade. Lekker fris! Al was het buiten niet al te warm (vanmorgen zelfs ronduit koud!, maar 8 graden), wel is het vriendelijk met af en toe de zon.

Na lunch geschreven, ge-pooled en geluierd. Rond 14 uur kwam Kaggy terug van de Mountains. Met wagen 71 (wagen 72 is trouwens ook weer terug). Ze hadden een goede week gehad. Wel weinig knaagdieren, maar wel naar de rivier geweest en het onweer viel daar mee. De vrijwilligers zijn trouwens nog wel in town. Beth haalt ze straks op met de Quantum. Na de middagdrive zullen we ze waarschijnlijk pas zien. Rond 15 uur klaarmaken voor drive! De voortekenen zijn goed; het is strak blauw geworden en we hebben nu weer twee wagens, dus alles zullen we vinden!

Om half 4 weer in de wagen met Nico, Viv (verveelde zich op haar vrije dag), Neil en Laura. Sue, Ida en Sam gaan met de andere wagen. Ik met de t-lem aan de gang. We gingen kijken of we de leeuwen eindelijk konden vinden. Eerst voor Zero... Ongeveer 45 minuten later wordt hij door onze andere wagen gesignaleerd. Wij dus over op channel 14 (Maggie.. en subbie/Lisa). Signaal bleef ganse drive uit. Totdat we rond 18 uur eindelijk 'biepjes' hoorde! Langs de omheining richting zuid! Mooi! Hehe, dan ben je wel blij. Bij Wait a Little Crossing is het signaal weer verdwenen. Een hoog punt opgezocht en het signaal weer te pakken! Maggie op + 4, dus nog wel ver weg. Het was donker geworden, dus de spotlight aan. Rond 18.45 uur zagen we de leeuwen eindelijk in het licht langs de omheining. Na ruim 3,5 uur t-lemmen eindelijk onze vondst! De sub-adult volgde 5 minuten later achter de dames. Ze waren duidelijk op zoek (naar Zero/ prooi). De subbie kwam mormelend langs en nogal dichtbij. Ik dacht heel even dat hij ons de groeten wilde doen..! Gelukkig bleef dat uit en verdween hij de bossen in. Verder was het een geruisloze drive en rond 19.45 uur komen we terug op base en was het tijd om de andere groep uit te horen en de Vegetable Pie te verorberen! Mijn geduld werd deze keer erg op de proef gesteld, maar dat de aanhouder wint, werd hier maar weer bewezen!

Zaterdag 3 November

En de Zaterdag begint weer met de hele groep! Dus drukte in de slaapkamer rond de klok van 4! Alleen Heinrich, die heeft zich weer verslapen... Om 5 uur vertrokken met Jamie in wagen 71. Groep A ging met 70. En wat is het koud; maar 5 graden! Brrr... We gingen voor de leeuwen. Rond half 7 hadden we ze in de buurt van East West Main, kruising Sunday's Pan. En nog steeds was Zero elders en niet bij de groep. En er was een jakhals in de buurt en hij hield de leeuwen goed in de gaten. Waarschijnlijk lagen de leeuwen binnen zijn territorium en daar was hij niet zo van gediend! Grappig om te zien hoe het kleine diertje indruk probeerde te maken op de leeuwen...

Na een half uur leeuwen (leuke beelden), werd het tijd verder te rijden. We gaan nu voor 'the boys'. T-lemmen, t-lemmen en t-lemmen, maar geen signaal... Nabij Nell's Gate werden ze daar door een gamedrive getraceerd. Wij waren daar maar 2 kilometer vandaan, dus rijden maar! En wat we nog niet wisten toen we aankwamen rijden: ze hadden een 'kill'! Ze waren het vlees van een bosbok in stukken aan het scheuren. Wat een geweldig zicht en de tweede keer dat ik de cheetahboys zo zie! Wat een geluk dat niemand me ooit kan afpakken! Jamie besloot uit de wagen te stappen, zodat we nog dichterbij konden komen (met geweer). Wat een foto's heb ik gemaakt!!, maar zeker ook genoten van het moment! En ook de gieren hadden de prooi geroken en vlogen met een veertigtal boven ons rond. Ik geloof dat we hier wel 30-40 minuten hebben gestaan! Een unieke belevenis! Nu was het (helaas) tijd om richting base te rijden. Onderweg nog giraffes met ossenpikkers op hun hoofd en kin. Leuk hoe die vogeltjes ongehinderd de huid/ vacht van grote zoogdieren kunnen schoonpikken.

Tijdens zonsopkomst trouwens voor het eerst op de top van Beacon Rock geweest. Dit is het hoogste punt van Karongwe. Een prachtig uitzicht over de nu groene plains. Langzaam voelde we de warmte van de zon.

Op base (rond 9.45 uur) was van de zon weinig meer te zien en hadden de wolken weer de overhand. Gelukkig niet voor lang, want een twee uur later waren vrijwel alle wolken opgelost en kon het verder opwarmen. Nu maar hopen dat het aankomende nacht niet meer zo koud wordt. We hebben namelijk weer de sleep-out: slapen onder de sterrenhemel en gezellige 'braai' rond het kampvuur. Ik hoop trouwens dat ik mijn nacht duty op een gunstig tijdstip heb. Vier weken geleden had ik de shift van 4.30 t/m 6.00 uur, dus dat was niet al te erg. Maar het kan ook zomaar midden in de nacht zijn... Ach, we zien wel ☺

In de middag alle spullen klaargemaakt voor het kamp en m'n eigen spullen gepakt (slaapzak, truien, sokken, dekens). Verder veel pool gespeeld en genoten van de foto's van afgelopen ochtend. Ook lees ik vaak dit naslagwerk na en het is nu al leuk om terug te lezen!

Nog even over de groep. Afgelopen week was best leuk. Soms waren Rob en Sam niet van elkaar af te slaan, maar van tijd tot tijd zijn we (weer) een groep, zoals tijdens het onweer afgelopen Dinsdag. Iedereen kijkt dan gezellig naar buiten; lekker bakkie erbij! Soms kom ik met het idee weer een kaartspel te spelen, altijd gezellig en iedereen is dan onder elkaar.

En soms wil je gewoon even alleen zijn. Eigenlijk zit je 8 weken op elkaars lip, maar ondanks dat zijn er bijna geen irritaties!

Ah fijn, rond 15 uur was het toch weer knap warm (heet) buiten en was het tijd voor een lekker, koud colaatje! Een uurtje later vertrok een deel van de groep te voet al richting het kamp. Helaas ben ik ingedeeld om met de auto mee te rijden. Die wandelingen zijn toch wel heel bijzonder! Wij vertrokken rond 17 uur en onderweg besloot Jamie om te gaan kijken of de hyena's nog steeds of dezelfde plek zitten als afgelopen Donderdag. En jawel! Mijn eerste hyena waarneming was een feit; en dat bij daglicht! Het waren twee nieuwsgierige pups! Geweldig hoe ze steeds richting de wagen liepen om daarna telkens weer wat terug richting nest te spurten. Heel wat foto's van deze 'donderstenen' geschoten. Geweldig!!

Rond zessen kwamen we aan op onze sleep- out plek: een droge rivierbedding. Het vuur brandde al en de wandelaars waren ook al gearriveerd. We deelden onze belevenissen en installeerde onze slaapplek. Jamie en Nico hadden deze keer de leiding. We moesten weer groepen maken en ik was met Heinrich en Bruno. Helaas werden we ingedeeld tussen 1.30 en 3.00 uur! Niet de slechtste shift, maar het kan altijd beter. Na de groepsindeling werd het tijd voor braai: 'boerenwors' en kip met salade en Afrikaanse pap-lasagne. Een heerlijke maaltijd. Na diner werd het tijd voor het ultieme sleep-out spel: the Murderer. We speelden het vanavond twee keer en beide keren werd ik onschuldig vermoord. Grrr. Leuk spel..! Tot slot nog heerlijk bij het vuur gezeten en omstreeks 22 uur werd het tijd om de warme slaapzak op te zoeken! Niet echt lekker geslapen (ook beetje verkouden) en rond 1.30 uur werd ik door Sam en Rob gewekt. Het was onze beurt: om de 10 minuten spotlighten, om de 20 minuten t-lemmen en het vuur aan de praat houden. En wat was het koud, alleen bij het vuur was het behaaglijk. Wel een fraaie sterrenhemel met vallende sterren. Blij dat het 3.00 uur was, kon ik mijn slaapzak weer in!

WEEK 7: Onweersrijke week op Mariepskop

Zondag 4 November

Bij het schrijven van deze dag, moest ik weer even denken aan alweer 5 jaar geleden. Dat pa stierf aan een hartstilstand. Nog steeds doet het zeer, maar ook maakt het me sterk door te laten zien wat ik doe en waar ik ben. Ik hoop dat hij het ziet! Pa, ik zal u nooit vergeten, ook niet in Afrika! Dikke kus!

De dag begon vroeg, rond 5 uur (na een slechte nachtrust) Koud! Een uur later was iedereen wakker en konden we langzaam aan onze spullen inpakken, inladen en vertrekken richting base. Het is trouwens een prachtige dag, geen vuiltje aan de lucht en al gauw is het warm! Met de twee wagens vertrekken we, ik bedoel, vertrekken zij. Ik zat in de wagen waar ze de hele nacht de spotlight hadden gebruikt. De accu was dus zo'n beetje leeg. Helaas kwamen we daar pas achter toen de andere wagen al weggereden was: de radio weigerde dienst, de telefoon had geen bereik, dus maar wachten tot ze base bereikt hebben.

Na een half uur kregen we ze te pakken en kon Viv weer naar ons toe rijden. Bij elkaar toch een uur gewacht. Gelukkig was het goed weer! Rond half 8 eindelijk op de wagen... Maar er gebeurde nog iets. En het is al 3 keer eerder gebeurd deze week: jawel, een lekke band. We zijn op dit gebied inmiddels experts geworden! Dus was het probleem gauw gepiept. Met een lege maag werd Daan toch wel een klein beetje geirriteerd haha..! Alles ging mis deze

ochtend! Afijn, rond 8.30 uur op base. En daar wachtte ons de afwas van gisteren en daarna was het eindelijk tijd voor ontbijt! Daarna de was, alvast wat inpakken voor de Mountains en een lekkere douche! Verder weinig gedaan (moe en warm!) Wel had ik Bruno beloofd te helpen met zijn project. Hij heeft voor zijn 'Leadership Project' een plan bedacht om de snoerregen in het leslokaal te veranderen in een overzichtelijk bureau met enkele stekkerdozen, zodat alles opladers en snoeren niet meer door elkaar lopen. Ook wil hij gelijk een soort van tafel maken, zodat er ook aan gewerkt kan worden. Voor lunchtijd hadden we met de de handschroevendraaier de oude plank gedemonteerd en de steunpilaren aan de nieuwe stelling (tafel) gemonteerd. Na lunch was het dan tijd voor de boormachine (hebben daarvoor generator nodig!). Voor lunch hadden we gezonde pannenkoek!

De generator aan en beginnen. Helaas was de elektriciteit buiten werking en was de staf niet in staat het vandaag te repareren. Morgen komt er een elektricien. Dit betekent dat Bruno niet verder kan met zijn project en we ook niet onze accu's kunnen opladen voor de Mountains. Nu maar hopen dat we dat morgen in town kunnen doen. Ondertussen een pizza besteld (Nico en Kaggie gaan langs bij 'Three Bridges', een zelfde restaurant als Sleepers). En Rob kwam met het idee een pool- toernooi te spelen. Hebben we toch nog een leuke Zondagmiddag! Wel is het inmiddels ouderwets heet (35 graden!)

En ineens was Fox daar met een briljant idee om naar de Blyde River Estate te gaan. Ze hebben daar gratis wifi, oplaadfaciliteiten, zwembad en goed eten. Al gauw was de (bijna) hele groep het eens! Gaan! Alleen Cheongwha en Amalie bleven liever op base. Jammer, maar hun eigen keuze. Rond half 3 met z'n allen in de Quantum: allen hadden opladers, zwembroeken, handdoeken en laptops mee. Het is een heerlijke rit: het raam open met een 'frisse' bries! Een 40 minuten later zaten we in het zwembad. En wat is het een wonderschone plek! Vanuit het zwembad keek je zo tegen de bergen! Over de tafels hangen kronkelende takken van een gigantische boom; gewoon een paradijs! Een gezellige middag met later heerlijke 'fish and chips', pizza's, steaks, etc. Na een laatste duik in het koude water, vertrokken we weer richting base. Helaas ging dat niet zonder slag of stoot. Op de R36 weg richting Karongwe was een pittig ongeluk gebeurd en er stond een flinke file (voor Afrikaanse begrippen!) Wachtijd volgen locals: ongeveer één uur. Nico besloot daarom om te keren en via Hoedspruit de andere weg te nemen. Wel 70(!) kilometer omrijden, maar uiteindelijk rond 8 uur veilig teruggekomen! Daar de laatste spullen ingepakt en gaan slapen! Tot morgen!

Maandag 5 November

Een mooie zonsopkomst tijdens het wakker worden! Heerlijk is dat. En vandaag is het 'mountaintime again'! De tassen alvast naar buiten en even checken of niets vergeten ben... Nee, mooi! Tijd voor ontbijt, douche en laatste was naar binnen. Heb ik in ieder geval alvast schone kleding voor als ik terugkom! De weersverwachting is redelijk positief. Tot donderdag blijft het waarschijnlijk droog, maar daarna flinke regen. Ach, we zien het wel. Rond 8 uur gingen we met een overvolle Quantum richting Hoedspruit. De 'mountainvehicle' met onze

bagage komt later en die ontmoeten we pas aan de voet van Mariepskop. Zoals ik vorige week al geschreven had, is het vanwege de veiligheid. Vanaf daar gaan we achterop wagen 72 en naar onze eindbestemming in de bergen.

In town naar het internetcafe. Helaas geen foto's wegens stroomuitval. Volgende week dus een hele lading! Wat boodschappen bij Pick 'n Pay (hagelslag, koekjes, chips, en gedroogd fruit) voor tussendoor. Rond 11 uur weer op onze vast lunchplek Sleepers. Een dubbele 'Kiwi Burger' besteld met ijskoude cola (inmiddels weer bloedheet) met onweersverklidders in de lucht... Na lunch werden we (Groep B: ik, Ida, Sue, Laura, Rob en Sam) door Beth naar de voet van Mariepskop gebracht. Daar wachtte Ben en Viv ons op om verder naar onze 'cottages' te rijden. Het was een mooie rit en het voelde alsof ik er gisteren nog was geweest. Toch is het alweer 5 weken geleden! Rond half 2 hebben we onze bestemming bereikt. Gauw bagage uitladen, rek van de wagen halen en onze bedden opmaken. Daarna even gerelaxed en genoten van de rust (hier hoor je soms echt helemaal niets).

Na een instructie van Ben over hoe en wat met de vallen en het meten van de kleine zoogdieren was het tijd om onze vallen op te stellen. We hebben dezelfde lokaties als 5 weken geleden, dus bekend terrein voor mij, Sam en Rob! Heb de vorige keer uitgelegd hoe het werkt, dus zal dat jullie nu besparen! ☺

Terwijl we al een tijdje bezig zijn met vallen (Sherman traps) plaatsen en we toe zijn aan onze laatste plek, begint het toch wel wat dreigend te worden. Ik moest gelijk denken aan die onweersverklidders van eerder vandaag... Donkere wolken met neerslaggordijnen hadden zich daar boven de bergen samen gepakt. Als dat maar goed gaat. Toch begon het wat te spetteren...

Maar daar bleef het gelukkig bij en de buien verdwenen of loste op. Na het plaatsen van onze vallen, gingen we verder naar de top om daar te genieten van het uitzicht. En wat voor een uitzicht!! Je zag de buien over het laagland wegtrekken en de schaduwen over het land schuiven. Een heel bijzondere ervaring weer! Rond half 6 besloot Ben naar de andere kant van de berg te rijden en naar onze 'sunsetspot' te gaan. Maar onderweg besloten ze toch in een keer door naar base te rijden. De wolken pakten zich namelijk opnieuw samen en het werd dreigend. Een goede keuze, want na een eerste ronde 'Chase the Ace', begon het te regenen. Ook tijdens het eten (pasta met champignons en prei) was het nat. Na de bui toch weer even naar buiten. Binnen was het nog erg warm. En daar was ineens een flits! Best fel, maar toch ver weg! Rond 19.45 uur naar bed en de nacht verliep verders rustig.

Dinsdag 6 November

Het voordeel van de mountains is ook dat je kan uitslapen tot 6 uur! Na ontbijt heeft Ben nog even uitgelegd wat we meten en waar we foto's van nemen. Daarna gingen we voor het eerst deze week onze vallen bekijken. Op onze eerste stek helemaal niets. Er was wel een val waar het aas uit was gegeten. Op plek 2 (fijnbos) hadden we één vierstreepgrasmuis en op onze

laatste plek een vierstreep en een woudspitsmuis (forest shrew). Een mooie start! Na het ochtendtrappen ontmoette we Vonica van de 'University of Pretoria'. Zij doet onderzoek naar hagedissen en we gaan haar vandaag een handje helpen. Per tweetal gingen we een hagedis twee uur observeren. Als het dier iets deed (zonnen, schaduw opzoeken, jagen, etc.), dan moesten we dat op een dataformulier noteren. Helaas deed onze hagedis niet veel. We hebben hem niet eens gezien. Waarschijnlijk was het al te heet voor deze jongen. Andere hadden meer data. Toch geeft het je een goed gevoel dat je even hebt meegeholpen aan een groot project!

Rond half 1 was het tijd om af te dalen richting base. Hier geluncht en gedouched! De douches zijn hier toch best oke! Helemaal als het zo warm is. Verder lekker luiere en genoten van alle dieregeluiden (vooral bavianen!) om me heen.

Rond half 4 vertrekken we weer voor onze middagsessie. Het was prachtig weer! Alleen naar het zuidwesten toe was er wat bewolking. Onze eerste lokatie (pine forest) wederom geen beet. De tweede stek was beter met een vierstreepgrasmuis! Tot slot de laatste plek met 3 vierstrepen een topper! In totaal vandaag 7 vangsten (6 vierstreepmuizen en 1 spitsmuis). En dan ook nog de 3 klipspringers van vanmorgen. We traceerden ze op de weg, maar vluchtte naar de top van een heuvel, waardoor we mooie foto's konden maken!

Na onze tweede trapsessie werd het tijd om nu wel de zonsondergang te bekijken! Het was extra mooi, want er waren wat wolken. En wat hebben we weer genoten! Een prachtige plek waar je uitkijkt over de Canyon! Tijdens zonsondergang ontstonden er aan de horizon enkele onweersbuien. Een heel gaaf gezicht, die bliksemontladingen i.c.m. de ondergaande zon!

Rond half 7 werd het tijd om terug te keren. Het werd behoorlijk fris, iedereen had trek en en het onweer had ook plannen. Op base kwamen we tot de ontdekking dat de sleutels uit de autodeur waren gevallen. Daardoor konden we niet in de keuken en in 'Smokey Joe' (opberghok). Ook 'Base Cow' (slaapkamers) was nu niet toegankelijk. Wel hadden we (gelukkig) de sleutels van 'Micksey' (ook slaapkamers). Om in de keuken te komen, moest Ben door het raam klimmen (ook hier weer het geluk dat er een raampje openstond!). Helaas kwam hij al gauw tot de conclusie dat er geen reservesleutels aanwezig waren. Hij besloot daarna terug de berg op te rijden: ze konden immers maar op twee plekken liggen (langs de weg op lokatie 2 en 3). Alle spullen voor de zekerheid even allemaal in Micksey gelegd (weerlicht achter de bergen). Sam en Rob begonnen met koken (ook door het raam geklommen). De rest bleef buiten met een bakkie. Je moet er maar gewoon het best van maken! Gelukkig bleef het weerlicht ver weg en bleef iedereen droog. Na ongeveer één uur kwam Ben terug met de sleutels! Iedereen opgelucht en gauw alle spullen op de juiste plaatsen opgeborgen. Daarna konden we aan tafel. Na het eten nog even nagepraat over vandaag en naar bed. Eenmaal buiten was er weer een prachtige sterrenhemel. Toch was het weerlicht nu een stuk feller en kwam het ook vanuit onze aanvoerrichting... Oh jee... Wordt dit dan toch mijn eerste 'Mountainstorm'..? Juist, inderdaad! Langzaam aan werd weerlicht feller en frequenter. Ook inslagen werden zichtbaar en de donder hoorbaar. Toch bleef het lange tijd vrij rustig...

Maar ineens was daar een zeer felle flits met bijbehorende, oorverdovende klap! 'Oh my God', was wat ik zei! Je kan alles hier zo goed zien en horen: er zitten kieren in het dak en de

deur sluit niet goed. Ook is het pikdonker! Er volgde nog enkele rake klappen en daarna een net zo zware regen. Wat een kabaal op dat metalen dak! Het onweer bleef ongeveer twee uur lang doormodderen, maar zo erg als die eerste paar klappen werd het niet meer! Ook de regen nam langzaam af en de rust keerde rond half 12 weer helemaal terug. Nu hoorde je de krekels en de kikkers. Toch een wat rustgevender geluid...

Nu maar hopen dat het morgen weer mooi is en we tussen het 'trappen' door naar de rivier kunnen! Helemaal voor Ida, want die heeft haar vorige twee keer alleen maar regen gehad!

Woensdag 7 November

Bij het wakker worden hoorde ik de regen zachtjes op het metalen dak tikken. Gelukkig was het pas 5 uur, dus nog even lekker omdraaien! Om 6 uur was het gelukkig weer droog! Wel dichte mist en lage bewolking. Ben besloot het bagagerek terug aan te koppelen en het zeil eroverheen te spannen. Mocht het gaan regenen, worden we niet (meteen) zeiknat. Na een extra bakkie koffie/ thee vertrokken we even na 7 uur voor onze ochtendsessie. Zoals gewoonlijk was de eerste lokatie 5 minuten werk. De tweede lokatie leverde ons twee vierstrepen op! Dat is een lekkere start. Ook de laatste stek was een succes deze ochtend: 1 vierstreepgrasmuis en 2 woudspitsmuizen! In totaal dus al 5 vangsten. Het weer bleef redelijk en aan de top (2000 meter boven NAP) kwam zelfs de zon er even door. Terug naar beneden reden we weer door de dikke wolkenlaag heen (motregen) om er rond base weer onderuit te komen! Helaas is de bewolking hardnekkig en zit een duik in de rivier er vandaag waarschijnlijk niet in. Wel zie je de zon op de 'Lowvelds' schijnen, maar ja, daar is de rivier niet...

Dus gewoon lekker rustig op base: dagboek bijwerken, wat eten en sommige gingen zelfs even slapen.

Rond 15.30 uur was het weer tijd de berg op te rijden. Helaas was het nog steeds mistig, maar wel droog. Eerst gingen we gelijk de berg op (lokatie 2 en 3 = fijnbos). Daar wederom succes: over beide lokaties in totaal 4 vierstreepmuizen en 2 woudspitsmuizen. Vandaag dus een totaal van 11 vangsten! Een hele goede vangst zover! De lokatie in het naaldenbos (lokatie 1) deden we als laatst, zodat we daarna konden gaan 'froggen' in het regenwoud iets verderop. Wat een uniek moment, zoeken naar kikkers in het regenwoud! Er zijn maar weinig mensen die dit mogen doen. En wat was het donker (zeer dichte mist)! En het was 17 uur. Rond 17.30 hielden we het voor gezien en helaas niets gevonden. Trouwens wel een hartverscheurend gezicht als je de scheiding ziet tussen het échte regenwoud en het aangeplante, productiebos (veelal naalden- en eucalyptusbossen). Men heeft ook hier zijn aanslag op het landschap gepleegd... Ook hoor je het: in het regenwoud hoor je veel meer vogels!

Het was tijd om weer terug te keren naar base. Op lagere hoogte kwamen we eindelijk weer onder de mist uit en werd het lichter. Wel dreven de wolken alle kanten uit! Zal het weer gaan..? Op de top was het trouwens best vriendelijk met zonneschijn. Op base alle spullen in

Smokey Joe en de ketel op het vuur. Op dat moment flits en boem vanuit het niets! Die rondtollende wolken en de dikke mist waren dus het begin van een onweersbui. Best wel een eng idee eigenlijk. Stel je voor dat we nu nog in het regenwoud hadden gestaan...

Voor diner hadden we rijst met groenten. Wederom heerlijk gegeten. Na eten en data invoeren was het tijd voor kaartspelen. Met kaarsjes op tafel en regen en onweer op de achtergrond was het een uitstekend moment voor nieuwe spelen: 'Shit hat' en 'Secret'. Leuk al die nieuwe spelen en leuk voor thuis! Rond 21 uur zochten we ons bed op. Het onweer was voorbij en de regen was geminderd. Hopelijk morgen wel beter weer voor de Blyde Rivier!

Donderdag 8 November

Tijdens het opstaan tikt de regen wederom zachtjes op het dak. Balen! Ook is het winderig en fris. Vandaag mijn vehicle duty en dus verantwoordelijk voor de bandendruk, vloeistoffen, EHBO-kit, etc. Rond 7 uur weer naar boven. Met licht gedonder op de achtergrond was ik niet in mijn beste element. Gelukkig hadden we het zeil over de achterbak! Op lokatie 1 wederom niets. Op naar de top voor de fijnbosplaatsen. Op fijnbos 1 was het zeer winderig, koud en miezerig (niets gevangen). Op de laatste plek kregen we de keuze in de auto te blijven of om gewoon de vallen na te kijken. In eerste instantie liep ik gewoon mee (Sue bleef achter met Viv), maar toen ik de donder hoorde, besloot ik ook te blijven (openveld + onweer = niet oke). Het klonk best ver weg, maar in de bergen weet je het nooit! En jawel, de donders werden luider, maar gelukkig waren de trappers op tijd terug. Op de terugweg een aantal felle flitsen en rake klappen. Onweersmoment nummer 10. Op base was het tijdelijk iets rustiger met opklaringen richting de Lowvelds. Toch besloot het onweer ook onze huisjes te vergezellen. Donder en bliksem met zware regen (en hagel!) werd ons deel. Dit ging zo de hele middag door. Pas tegen half 3 werd het wat droger, maar nog wel geregeld gedonder. Dus lekker veel tijd voor (nieuwe) kaartspelen. Vandaag had Sue een leuke: 'Oh shit'. Verder wederom 'Shit Hat'! Het kaartspelen moest onderbroken worden door de grote schoonmaak. Morgen keren we alweer terug naar Hoedspruit (lunch@sleepers) en dan naar base. Dan alweer de laatste week!

Verder hopen dat het weer voor straks verder opknapt. Rond 15 uur kregen we allen de keuze mee te gaan om de vallen na te kijken en mee te nemen of om op base te blijven. Het was droog en het onweer leek voorbij. Ook leek het wat op te klaren, dus besloot ik om mee te gaan. Rob, Sam en Laura deden dit ook en Sue en Ida bleven samen met Viv op base.

Foute keuze, want halverwege de eerste flits. Nog ver weg, dus oke. Eerst gingen we gelijk naar de top om op lokatie 2 en 3 de vallen na te kijken en op te ruimen. En wat was het weer winderig en koud! En het rommelde wat! Het was goed uitkijken, want de rotsen waren nu nat en glibberig. Gelukkig zonder kleerscheuren weer bij de wagen. Wel werd het goed donker en werden flitsen waarneembaar. Ik vroeg of ik voorin mocht zitten (er was nu immers een stoel vrij) en iedereen vond het prima! Ben dan nog steeds te bang voor onweer! Op lokatie 3 was

het echt flits en boem en ben niet naar buiten gegaan om te helpen. Ben niet gek! De andere besloten na kort overleg wél te gaan! Die zijn niet wijs. Het bleef flink onweten en regenen en na ongeveer 20 minuten kwamen ze heelhuids terug!

Toch was vooral Ben flink gespannen, en terecht! In de wagen en naar beneden om de laatste plek op te ruimen en na te kijken. In het naaldenbos ben ik wel weer meegeweest. Het was een stuk rustiger (nog wel donders, maar daar wen je aan haha) en terug naar de wagen toch weer een flits. De terugweg verliep regenachtig, maar verders rustiger. De vangsten waren trouwens: lokatie 1 en 2 niets en lokatie 3 leverde 2 vierstrepen en 3 woudspitsmuizen op.

Op base de vallen schoonmaken. Dat was een pittige klus, want alles wat nat en modderig en we hadden veel gevangen. Gelukkig was de klus snel geklaard! Daarna werd het tijd voor drogere kleding en koffie. Ben besloot contact op te nemen met Karongwe base om te vertellen dat we de hike in het regenwoud morgen niet gaan doen; het weer zal niet verbeteren. Daardoor zullen we eerder afdalen en zo dus de eerder de Quantum nodig hebben.

Voor diner hadden we spaghetti bolognese! En het lijkt alsof het eten hier altijd beter is dan op Karongwe! Zal het met de berglucht te maken hebben..? Na het eten tijd voor wederom kaartspelen. Tot 8 uur, want daarna naar ons warme bed. De regen is minder geworden en het onweer is helemaal voorbij. Wel is het door de bewolking écht pikdonker! Je ziet werkelijk geen hand voor ogen en hebt, zonder te verdwalen, je hoofdzaklamp echt wel nodig! Hopelijk morgen beter weer en géén onweer!

Vrijdag 9 November

Heerlijk geslapen en pas om 7 uur op. Alle spullen inpakken en op de wagen. Gelukkig geen regen meer, maar nog wel bewolkt. Helaas werkte de air compressor niet goed om de banden op te pompen en moesten we het linkervoorwiel verwisselen. Dit was zo gebeurd en rond 8.30 uur dalen we af richting town. En wat is deze week toch weer snel gegaan! Onderweg wist ik toch nog een voordeel van de afgelopen, regenachtige week te noemen: de wegen zijn niet meer stoffig en dus geen stofhappen, zoals afgelopen Maandag! Het was een droge rit en rond 9:30 uur ontmoette we Fox met de Quantum. We wisselede van wagen (Fox had een bespreking met Peter) en reden verder naar Hoedspruit.

In town eerst wat boodschappen en daarna geluncht bij Safari Club. Een heerlijke 'Club Sandwich'. Dit is een geroosterde sandwich met kip, sla, tomaat en kaas. Ook wordt er patat bij geserveerd! Na lunch moest Ben zelf nog wat boodschappen halen en rond enen vertrokken we voor het laatste stukje naar Karongwe. 40 Minuten later weer op base. Super leuk om alle andere vrijwilligers en stafleden weer te zien en hun belevenissen te horen.

Zero was nog steeds gescheiden van de groep. Gisteren hadden ze tijdens de middagdrive te maken met hevige onweer en hagel. Ik vroeg me af waar de grenzen hier liggen..., maar goed. En tot slot hadden ze vier honingdassen gespot! Toch een mooie week voor hen en het weer

was hier dus niet veel beter dan in de bergen!

Er was alleen koud water, dus wel de was gedaan, maar de douche moest nog even wachten. Toch hadden we mazzel, want de watertoegang was de afgelopen dagen minimaal door een te lage waterdruk. Toen Fox terugkwam met wagen 72, konden we al onze spullen uitladen en opruimen, schoonmaken en wassen. Verder dagboek bijwerken, meer belevenissen delen en relaxen. Ik besloot in eerste instantie mee te gaan met de middagdrive, maar rond 15.15 uur toch maar niet. Morgen weer! De rest van de middag wat spelletjes gedaan (kaarten en poolen). Rond 19.30 kwamen de gamedrives (70 en 71) weer terug en was het tijd voor pizza! Dat is een heerlijke maaltijd! Daarna nog de laatste verhalen en naar bed! Morgen weer vroeg dag!

Zaterdag 10 November

Eerst weer even het weer van de afgelopen weken.

26-10: in de ochtend bewolkt en koel, in de middag zonnig en warm, droog

27-10: bewolkt en koel, droog

28-10: wisselend bewolkt en vrij warm, droog

29-10: in de ochtend wisselend bewolkt, in de middag zonnig en vrij warm, droog

30-10: zonnig en zeer warm, in de avond lichte regen en onweer en veel wind

31-10: bewolkt en koel, in de loop van de ochtend al opklarend en zonnig, droog

01-11: wisselend bewolkt en zeer koel, droog

02-11: wisselend bewolkt en zeer koel, in de middag zonnig en koel, droog

03-11: vrij zonnig, in de ochtend vrij koud, in de middag vrij warm, droog

04-11: zonnig en heet, in de ochtend nog wel zeer koel, droog

05-11: zonnig en heet, in de namiddag enkele (onweers)buien in bergen, lichte regen*

06-11: zonnig en zeer warm, in de avond toenemende bewolking en zwaar onweer*

07-11: mist/ lage bewolking en koel, in de middag opklarend en in de avond matig onweer*

08-11: (lage) bewolking, zeer koel en geregeld (zware) regen- hagel- en onweersbuien*

09-11: lichte regen, in de middag droog, wisselend bewolkt en koel

10-11: licht onweer, in de middag opklarend en zeer warm, in de avond zwaar onweer

* = Mariepskop

En weer lekker vroeg uit de veren! We mogen weer op drive vandaag! En gelukkig is het droog. Toch hoor ik het heel zachtjes rommelen als ik mijn spullen op de wagen leg. Oh nee he, niet weer..! Ben vandaag verantwoordelijk voor de Prey Survival data. Tot vandaag (week 3) staan waterbok en knobbelzwijn in de belangstelling.

Rond 5 uur met Jamie op pad. Het is dreigend met een rode zonsopkomst. De zon verdwijnt snel, maar regenen doet het niet en het rommelen heb ik niet meer gehoord. We gaan voor de leeuwen vandaag. Het duurde , maar uiteindelijk signaal voor Magie én voor Zero. En ook nog eens in dezelfde richting! Dit zou heel goed kunnen betekenen dat de groep weer compleet is! Helaas konden we niet dichterbij komen, omdat ze waarschijnlijk in het midden van het blok zitten. We weten in ieder geval waar ze ongeveer zitten. Ondertussen had onze andere wagen alle cheetah gesignaleerd. Rond half 11 kwamen we allemaal met opgeheven hoofden aan op base. Het was weer ouderwets zonnig en zeer warm (drukkend!) met al ontwikkelende onweersbuien boven de bergen.

Helaas was er slecht nieuws, want het water was wederom niet toegankelijk, dus konden we niet wassen, douchen, etc. De staf was inmiddels druk bezig het probleem te verhelpen! Lunch was groente met couscous en gelukkig had ik nog mijn grote fles water! Na het eten wat poolen en verders heel rustig aan gedaan. Het was gewoon heel warm en drukkend weer.

Tegen 14.45 uur kreeg ik ineens flinke hoofdpijn en ik besloot te vragen of ik op base kon blijven, mede met de gedachten dat de onweerswolken ook alweer klaarhingen. Dit was geen probleem en ben lekker op bed gaan liggen en veel water gedronken (rond 14 uur was er weer water). Nog voordat de wagens vertrokken, begon het al te rommelen. Goede keuze dus!, want ze laten je gerust t-lemmen in een onweer..! Toen ben ik even in slaap gevallen, totdat ineens de openstaande deur van de slaapkamer dicht knalde, door een gigantische windvlaag. Rond 16.15 uur weer uit bed en het weer was plotseling veranderd. Harde wind en overall opbollende (donder)wolken. Ook de donders werden luider. Ondertussen waren Ida, Jesper en Turner bezig het vuur aan te krijgen. Vanavond namelijk weer 'Porky' op het vuur en base party! Als de andere maar goed terugkomen, want het onweer wordt luider en luider en ook worden flitsen waarneembaar. Ineens een zeer felle flits met nog geen seconde later een krakende donderslag. Het verbaasde me dan ook, dat ik nog geen halve minuut later hoor dat een van onze wagens het bos in is gelopen om de cheetahboys te kunnen spotten! Mafketels!! Ik had helemaal uit m'n naad gegaan! Helemaal omdat ze in onze eerste week hadden gezegd dat bij naderend onweer naar een schuilplek zal worden gezocht... Ja, ja! Gelukkig was ik op base. Na die harde klap, leken de buien wat uit elkaar te vallen en weg te trekken. Wel viel er wat regen, maar veel stelde het niet voor. Voelde me wel een stuk beter (hoofdpijn was zo goed als verdwenen) en heb Ida en Jesper geholpen met hun Base Duty. De Porky stond op

het vuur en de geur werd al beter. Heerlijk buiten gezeten en het was niet meer zo warm.

Tegen de schemering trok een nieuwe onweersbui vanuit de bergen schuinlangs onze omgeving. Een mooi moment om de camera te pakken en te starten met bliksemfotografie. Het was weinig actief, maar de ontladingen waren wel van het kaliber 'wonderschoon'! Heb er weer 5 bliksemfoto's bij! Al snel doofde de hele zaak uit en bleef het bij ver weerlicht en lichte regen. Ik had veel erger verwacht.

Rond 19.30 uur kwamen beide wagens, vrijwel tegelijk, terug van drive en was het tijd om met z'n allen rond het vuur te gaan zitten en de andere vrijwilligers uit te horen over het gevaarlijke weer tijdens de rit. Niet iedereen was er even goed over te spreken! En terecht!

Om 8 uur kon er gegeten worden! Lovely! Porky is een gerecht met kip aan het bot, groente en aardappelen. Ook wordt er rijst bij geserveerd. Na het eten ging iedereen zijn eigen gang en vond de traditionele koppelvorming weer plaats. Ondanks dat, was het heel gezellig en uiteindelijk leuk gepraat met Sue en Chaongwha. Daarna heb ik eindelijk gedouched! En ik had geluk, het was een warme douche! Goed opgefrist nu!

Weer rond het vuur met een Black Label pilsje en muziek. Toch gingen de koppels meer hun eigen weg en besloten Ida, Laura, ik en Nico wat kaartspelen te doen. Later kwamen Amalie en Sam erbij. Heel gezellig! En Laura was deze keer degene die te diep in het glaasje had gekeken. Wat was ze melig! ☺ Rond 0.30 uur was het tijd voor slaap. Het was buiten heerlijk koel en opgeklaard en dus goed slaapweer. Morgen weer een vrije dag en de laatste Zondag op Karongwe en dus de start van week 8! Tot morgen!

WEEK 8: Research met de hele groep en operatie Ketswiri

Zondag 11 November

En weer heerlijk geslapen! En rond half 8 op. Lekker relaxen vandaag en vanmiddag 'on drive'. Heb nog maar een paar drives te gaan, dus neem ik het er vandaag nog even extra van. De dag startte wel met veel bewolking, dus hopen dat dit later vandaag gaat verbeteren. In de verdere ochtend wat pool gespeeld, dagboek bijgewerkt en 5 minuten vlinders geteld. Na het tellen en wat rekenwerk, kwam ik tot de conclusie dat er dagelijks ongeveer 20.000 grasveldwitjes langs base vliegen! Ook is onze groep al begonnen met 'Scavenger Hunt'. Een spel tijdens de laatste week. Vorige maand was dat Safari Spot. Beide groepen (A en B) moeten 18 items verzamelen die in of rondom base te vinden zijn en tijdens drive. Elke item geeft een letter en die letters vormen dan weer een naam van een kruising op Karongwe. Tot

slot moet je ook een item van een stafid zien te bemachtigen en samen met het genoemde stafid moet je uiteindelijk een foto laten maken op het gevonde kruispunt...

Verder niet veel gedaan. Alleen hoorde ik van Jamie (was op ochtenddrive) dat de leeuwen een giraffe B klasse kill hebben! Dat is wel heel bijzonder en dat belooft wat voor vamiddag! En na lunch ben ik met Neil en Sue bezig geweest om van iedereen zijn/ haar beste 15 foto's van de afgelopen maand in te zamelen. Daar maken we dan een slideshow van en ook kiezen we samen ieders 'best picture of the month'. Daar kan dan weer op gestemd worden... Spannend!

Rond 15.30 op Zondagmiddagdrive. Het was breed opgeklaard en heerlijk weer (31 C). En gelukkig geen onweerswolken in de omgeving. Het werd een heerlijke en relaxte middagdrive. Eerst richting zuid voor Kets. Helaas kregen we geen biepjes, dus besloot Nico om eerst voor de cheetahboys te gaan (richting noord, omgeving Boulevard). De eerste t-lem poging was gelijk raak, maar net daarna worden ze via de radio omgeroepen. Dus verder voor de leeuwen. Ze zitten nog steeds op ongeveer dezelfde plek in de buurt van de drainagelij. Signaal liet dus ook niet lang op zich wachten! Helaas wederom te ver in het blok en was 'offroad' gaan onmogelijk. Na de leeuwen waren we dichtbij de Makutsi Rivier en dat is op dit moment de 'place to be' voor de olifanten. Op een kruising aldaar wachten we op wat komen gaat...

Ineens komt de gehele kudde langs denderen vlak voor onze wagen! Indrukwekkend en de mooiste olifantenontmoeting tot nu toe! En dat op Zondagmiddag!!

Op adem gekomen langzaam richting zuid en zoeken naar Ketswiri. We kregen wederom signaal voor haar, maar in het donker waren we niet meer in staat zicht op haar te krijgen! Tijdens de drive zagen we ook nog jakhals, giraffe (in mooi licht), zebra en waterbok.

Op base samen met Neil en Sue definitief een keuze gemaakt voor ieders 'best of', zodat er vanaf morgen of Dinsdag gestemd kan worden. Tot slot gegeten (egg sandwiches) en naar bed. Morgen laatste dag in Hoedspruit!

Maandag 12 November

Och, wat heb ik geslapen zeg! En lang ook, bijna 11 uur! En weer een prachtige start van de dag! Er is geen wolkje aan de lucht. Gestart met een koude douche, meteen wakker. En het is de week van laatste dit, laatste dat, laatste zus, etc...

Zo ook de laatste dag in Hoedspruit. Rond 8 uur vertrokken we en 45 minuten later weer in het Pick 'n Pay centrum. Gelijk naar het internetcafe en foto's op internet gezet. En het waren er een hoop! Verders de wekelijkse snacks bij Pick 'n Pay gehaald en rond de middag weer geluncht bij Sleepers. Na de middag nog genoeg tijd (Charlotte en Sue doen hun reptielencursus) om naar MG's te gaan voor wat laatste souvenirs. Verder nog wat ge- internet

en rond half 4 weer met Viv afgesproken bij Sleepers. Vanuit daar Sue en Charlotte ophalen van het reptielenpark en vanuit daar terug naar base. En wat was het heet vandaag! De thermometers op base gaven een maximumtemperatuur aan van 38 graden! Even met z'n allen de spullen opgeruimd, gewassen en dagboek bijgewerkt. Rond 8 uur etenstijd (vegetable chili). Weer goed gegeten! Nog even het bomenboek doorgelezen en naar bed. Morgen base duty... Joepie!

Dinsdag 13 November

Om 5 uur wakker, nee eerder zelfs, rond 4.30 uur. Normaal gesproken kun je uitslapen als je base duty hebt, maar vandaag hadden enkele vrijwilligers geen rekening gehouden met dit gegeven. Hele gesprekken werden er in de slaapkamer gevoerd en Daan was daar niet zo blij mee. Met een tegenvallend humeur startte ik dan ook de dag. Gelukkig schijnt de zon en begin ik gauw met vol goede moed aan mijn schoonmaakklassen. Cheongwha heeft ook base duty vandaag en dat maakt het een stuk gezelliger! Ook begon ik al vroeg met de bereiding van het middagmaal. Het is nu immers nog koel in de keuken.

Aardappelen koken voor de aardappelsalade en deeg kneden voor de broodjes. Chaongwha begon met schoonmaken en rond 9 uur waren we daar zo'n beetje mee klaar! Na het rijzen van het deeg, konden de broodjes gerold worden en in de oven! Wat een heerlijke geur in de keuken!

De aardappelen uit de koeling en gemengd met mayonaise. Tot slot nog de salade gesneden (sla, komkommer en tomaat) en iedereen kon rond 12 uur aan tafel! Missie 1 geslaagd!

Na de middag werd het tijd de slideshow te maken. Ondertussen was er buiten een watergevecht gaande en daar heb ik me even vrijwillig voor aangemeld ☺ Heerlijk afgekoeld en thuis zullen ze wel denken: watergevecht? In November? Jawel, het was weer 35+!

Na het watergevecht de slideshow afgerond en de data ingevoerd. Chaongwha had ondertussen de laatste schoonmaakklass afgerond, zodat we nu even tijd hadden om niets te doen!

Om half 4 vertrokken de gamedrivers en zijn we langzaam aan de bereiding van het avondeten begonnen: 'vegie stew with dumplings'. Een heerlijk gerecht, maar het kost wel veel tijd: alle groenten snijden, wachten, deegballetjes (dumplings) draaien en nog meer wachten. Uiteindelijk was het rond 19.15 uur klaar en niet veel later kwam iedereen terug. Geen verkeerde timing, al zeg ik het zelf..! Toch was het akelig stil aan tafel en veel lieten wat staan, niet zo'n goed teken dus! Toch hadden we geen 'leftovers'!

Nog even aan de afwas en mijn 'laatste' base duty afgerond. Morgen m'n laatste ochtenddrive... Nee, ik zal stoppen nu! Haha!

Woensdag 14 November

En weer op drive vandaag! Na 3 dagen vrijwel geen gamedrives, krijg je afkickverschijnselen... Ah fijn! Om 4.15 uur uit de veren en weer rond de klok van 5 op pad. We gaan voor de leeuwen. Ook moeten we een lollige foto maken op het, door de letters gevormde, kruispunt. En mét Viv! Op de kruising met Rhino Road – Changha Way maakten we ons klaar: wat schmink op de gezichten en we zijn er klaar voor! Het resultaat: enkele hilarische beelden!

Hierna verder met research en op voor de leeuwen. Eerst alleen signaal voor Zero, maar enkele pogingen later ook voor Maggie. Rond 8.30 uur wisten we waar ze zaten, maar ook nu was het niet mogelijk ze visueel te traceren! Ondertussen waren Kets en de boys door andere wagens gevonden en bereiken we na een 4,5 uur durende, ietwat stille drive, base.

Op base wat gegeten en ge-poolt! Voor lunch hadden we vegateble pie. Lekker met dit warme weer! Na lunch klaarmaken voor de middagdrive. We gaan namelijk eerst naar Daktari en daarna gelijk op middagdrive. En wat is het weer warm vandaag! Wel staat er veel wind wat toch wel een rare gewaarwording is i.c.m. met die hitte!

Rond enen in de Quantum naar Daktari. Zo weten we morgen waar we de Amazing Race voor doen. Op Daktari legde een vrijwilligster alles uit over het hoe en wat. Zo vangen ze veelal gehandicapte en afgedankte dieren op (luipaard!, mangoestes, maar ook honden). De dieren worden 'gebruikt' voor educatieve doeleinden. Zo komt er iedere week een nieuwe groep kinderen en krijgen ze les over de natuur, maatschappijleer, rekenen, etc. Mooi om te zien!

Na Daktari weer terug naar Karongwe. Bij Sophie's Gate allemaal van wagen wisselen. Alleen Neil en Rob (base duty) gaan samen met Viv weer terug naar base. Wij gingen met Nico in wagen 71 voor Ketswiri, dus richting zuid. Eerder vandaag werd er al gemeld dat ze last heeft van haar linker voorpoot. De dierenarts is al onderweg en het is onze taak de cheetah m.b.v. radio tracking voor 4 uur te traceren. Onderweg vroegen we aan Nico of we bij een eventuele operatie mochten blijven kijken. Nico denkt van niet; ten eerste heeft het niets met GVI te maken en ten tweede zou het oneerlijk zijn tegenover de andere groep (wagen 70). Zit wat in natuurlijk, maar toch is het zuur..

Al gauw hadden we haar te pakken en liepen we de bossen in. Na 200 meter ligt ze daar vol spanning. Ze heeft ogenschijnlijk weinig geslapen, maar ze is uiterst alert. Ze is nu immers kwetsbaarder! Toch zie je haar, tijdens onze aanwezigheid, ontspannen, wat wel een bijzondere gewaarwording is!

Even na vieren kwam de dierenarts. Wij opgelucht; Kets is niet gevluht! Helaas kwam hij alleen even kijken hoe of wat. Al gauw verdween hij weer samen met de reserve manager terug naar de auto voor verdovingsmiddelen. Na 15 minuten weer terug. Wij moesten wat meer afstand houden, zodat de arts alle ruimte zou hebben om het verdovingsschot te lossen. Nog voor ik het wist, was het gebeurd en sprintte Kets weg. Niet voor lang, want 30 meter verder viel ze op haar zij. Nu kon er gekeken worden wat er aan de hand was. Er blijkt een

gigantische doorn/ tak in haar poot te zitten! We mochten weer dichterbij komen en het begon er op te lijken dat wij hier toch mogen (moeten) helpen! Fantastisch!!

Eerst wordt ze op het zeil gelegd en mogen wij haar naar de auto brengen. Kun je het je voorstellen? Een cheetah verslepen?

Mijn dag kon niet meer stuk en dat gold geloof ik ook voor alle andere! Nu maar hopen dat tie voor Kets ook goed afloopt... Bij de auto aangekomen, wordt ze voorzichtig in de achterbak gelegd en kan de arts zich op de operatie voorbereiden. Eerst wordt de poot geschoren, waarna er een sneetje gemaakt word. Ondertussen raakte ik het dier heel voorzichtig aan. Heel onvoorstelbaar! En wat een lang stuk hout zit er in haar poot, maar na 15 minuten is het, zonder al te veel schade, uit haar poot. Waarschijnlijk heeft het er al enkele dagen gezeten. Het is namelijk wat onstoken. De wond werd schoongemaakt en gehecht. Ook kreeg ze antibiotica tegen verdere ontstekingen. Hierna kon ze op de achterbank. Zij zullen haar vervoeren naar de Boma, waar ze de komende 14 dagen kan herstellen en zal worden geobserveerd. Dit wordt volgen via internet..!

De dierenarts was trouwens een heel aardige man en legde alles helder uit. Niet alleen heel gaaf dus, maar ook heel leerzaam!

Nico nam contact op met Jamie (70) om door te geven dat ze naar de Boma kunnen rijden. Zo hebben zij ook de kans om de cheetah van dichtbij te bekijken. Wij hoeven ons trouwens niet schuldig te voelen, want ze konden onze hulp goed gebruiken!

Snel rijden we naar de dichtsbijzijnde gate. Daar hebben de dierenarts en de reserve manager het terrein verlaten om er in de buurt van de Boma weer binnen te rijden. Wij hebben hen honderd keer bedankt voor deze unieke ervaring! Zij ons trouwens ook, maar dan gewoon 1 keer!

Nog met half ongeloof besluiten we wat we verder gaan doen. Alles was al gesignaleerd, dus we konden naar andere dieren gaan zoeken! Net nadat we besloten om naar het hyena- nest te gaan, zien we een net gepasseerde auto op de Gravelotte Road (waren nog steeds bij het hek) achteruit terugrijden: 'jongens, even verder zit er een luipaard!' Wat? Dat meen je niet! Wij de mensen bedankt en naar de aangewezen plek gereden. En inderdaad een luipaard! We hebben hem gevolgd voor zeker een half uur! En eindelijk mijn eerste, goede luipaardfoto's! Op het laatste moment was het luipaard het zat en gromde naar ons! Vervolgens vluchtte hij de bossen in! Kippenvel!

Vanaf hier langzaam richting bas. Wel langs de hyena's, maar we zagen alleen een pup. De volwassen hyena's zijn waarschijnlijk op zoek naar prooi en dus niet aanwezig op het nest. Onderweg helaas verders niets gezien...

Op base hing er een aparte sfeer! Wij waren hartstikke enthousiast over onze belevenissen met Ketswiri, maar wilde dit niet teveel uiten tegenover Rob en Neil en de andere wagen. Zij waren namelijk net te laat en Kets liep al rond in de Boma toen zij daar aan kwamen. Wij hebben dus ontzettend veel geluk gehad en dit was dan ook m'n BESTE drive tot nu toe! En ik heb er nog maar één te gaan!

Voor diner hadden we vegetable lasagne. Een heerlijk gerecht van Rob en Neil. Na het eten gelijk naar bed. Morgen 'The Amazing Race' in de Mountains. Hopen voor mooi weer en misschien toch nog een laatste kans voor de rivier..?!

Donderdag 15 November

Met z'n allen rond 6 uur op! Ik was nog steeds helemaal in de gloria na gisteren! Lekker ontbijtje en inpakken voor een dagje in de bergen. Helaas begon de dag bewolkt en is het fris.

Rond 7 uur begon Kaggie met de spelregels. We werden in drie groepen verdeeld: 'the Common River Frogs', 'the Forest Shrews' en 'the King Crickets'! Ook moesten wel al twee opdrachten op base volbrengen: je team kleur zo goed mogelijk tot uiting laten komen en een vlag met je teamtitel daarop in elkaar flansen. Rob, Charlotte, Amalie, Sue, Fox en ik zijn the Common River Frogs (rode team). Dus allemaal een rood t-shirt zien te regelen, schminken en een grote rivierkikker + naam op de rode vlag.

Rond de klok van 8 vertrokken we met de Quantum richting de voet van Mariepskop om vanaf daar te starten. Onderweg breken de wolken langzaam open en wordt het warmer. Ook zagen we enkele elanden tijdens het passeren van een natuurreservaat! Aan de voet van Mariepskop was het wachten op de drie wagens: wagen 70, 71, 72 en ook nog de wagen van Peter. Iedereen kon dan naar onze cottages rijden en beginnen. Helaas waren er problemen met een van de wagens van GVI en gingen we met de Quantum naar boven. Daar aangekomen konden we rond 10.30 uur echt starten! Het ging om het vinden van aanwijzingen. Ondertussen moesten er ook opdrachten gedaan worden. Zo moesten we o.a. een foto van een vogel maken, een groepsfoto bij het bordje 'Bushpig Trail' met het gedrag van het genoemde dier, een liedje zingen in het genre van je team + zelfgevonde instrumenten gebruiken, etc. Onze groep kreeg als eerste een aanwijzing die ons naar de douches leidde. Daar wachtte onze tweede aanwijzing, enzovoort...

Daarna verder naar de waterval. Deels een heel stuk lopend, deels gelift met een van de patrouillerende wagens. En weer terug. Door een door Kaggie gesponne spinneweb zien te geraken werd aan het einde van aanwijzing 7 ons deel. Tijdens het spel rijden er drie wagens rond. Als je mazzel hebt (zoals eerder bij de waterval), kun je een lift krijgen. Die mazzel en goede timing hadden we ook toen we richting de top moesten! Aldaar zagen we de wurgarend, gauw een foto! Helaas lieten we bij deze opdrachten veel tijd liggen. We moesten een waterbokschedel met bijbehorende aanwijzing zien te vinden. In eerste instantie dachten we dat die op ons uitkijkpunt zou liggen, maar nee, hij lag op onze 'sunsetspot'! Na de laatste aanwijzing kwamen wij als laatste aan bij het verzamelpunt: wederom onze cottages! Na wat 'geboe' roep van de tegenpartijen, reden we naar de rivier om daar de 'schat' te vinden. Elk team heeft dan gelijke kans om dit als eerste te vinden. Gelukkig was het zonnig en warm, dus waren we allen hartstikke blij!

Bij de rivier aangekomen met z'n allen het water ingesprint en naar de overkant gezwommen.

Uiteindelijk vond Rob (ons team dus) als eerste de brief met daarop: ‘gefeliciteerd, je hebt de Amazing Race succesvol volbracht!’ De andere teams volgden snel. Toch betekende dit niet dat we gewonnen hadden. Dit hangt af van alle gemaakte opdrachten! Helaas hebben we geen tijd kunnen vinden voor het muziek gebeuren, maar voor de rest hebben we alle opdrachten gedaan. Afwachten dus!

Na een uur in de rivier, werd het tijd in te pakken en terug naar de cottages te rijden en vanuit daar met de Quantum terug naar GVI base. Tijdens de rit een prachtige zonsondergang! Op base werden de douches bestormd, de kleding verwisseld en de pilsjes geopend. En weer braai: kip en worst op het vuur met bijbehorende paplasagne en salade. En wat is het gezellig!

In de verte woedt een onweerscomplex. Lekker ver van huis en dus geen verstoring van onze party! Na het eten ging iedereen zijn eigen weg. Wederom ging de generator aan voor muziek. Iets wat ik niet helemaal begrijp! Maar goed, het was wel leuk! Ben even buiten op het bankje gaan zitten en genoten van de sterrenhemel en de dierengeluiden. Nog 1 dag en het is verleden tijd..! Rond 23.30 uur ben ik richting bed gegaan. Morgen gesamenlijke brunch en de laatste gamedrive. Ik kan het bijna niet geloven, maar het is écht bijna voorbij!

Vrijdag 16 November

En we konden weer wat langer blijven liggen! Om 9 uur vertrokken we naar een klein restaurantje (Wildebeest Lapa) met een hele mooie tuin. In die tuin hebben we voor 65 rand (€ 5,75) heerlijk gebruncht. Een typisch Engels maaltijd: bacon, bonen, roerei, etc. Lovely!

Naast het restaurantje zat een ijscozaak, dus ons dessert was ook voor elkaar. Rond 11 uur met overvolle magen weer richting base. Daar aangekomen werd het tijd voor de grote schoonmaak. Ik, Neil en Laura waren ingedeeld om de auto's en de conservatieruimte schoon te maken. Het is ondertussen weer bloedheet (38 graden), dus het zweet liep met golven van het lichaam. Ook ontstonden er boven de bergen weer fikse onweersbuien! De stijgstromen waren enorm! Dit belooft wat voor vanavond!

Na de grote schoonmaak een uurtje uitgepuft. Om 15.30 uur startte de allerlaatste gamedrive. Het leek zo eindeloos en ineens zit je dan voor de laatste keer op de wagen. Ik had mezelf op data gezet (Hop on) en dat bleek zowaar een goede keuze te zijn. Het was dan wel bloedje heet, het onweer dreigde ook. Tijdens de drive zagen we het eerste antilope jong van het seizoen! Toch leuk om nog even mee te krijgen! Ondertussen ging er wel het een en ander mis. De radio begaf het deels, de telemetry set schee er mee uit en het weer was ook niet geweldig. Nico excuseerde zich, maar daar was geen reden voor. Dat dit nou op mijn laatste drive gebeurd, is gewoon pech. Maar mag niet klagen! Rond 18 uur stopten we bij een ‘Phuza Spot’ (rustpunt) om daar met z'n allen een pilsje te drinken en af te sluiten. Ondanks het onweer op de achtergrond, was het heerlijk toeven.

Hierna nog een uurtje voor de leeuwen en Viv (andere wagen) kreeg uiteindelijk een

ontmoeting! Ook de cheetahboys waren gevonden, dus ondanks al het tegenspoed, was het geen beroerde drive. Verder zit Kets nog steeds in de Boma en ze maakt het goed! Rond 7 uur verder richting base. Het weerlicht komt nu duidelijke dichterbij en het is zeer actief! En nog geen 15 minuten op base en het begint te gieten. Ook veel inslagen en zware dreunen. Het is het zwaarste onweer sinds mijn verblijf! Als diner hadden we pap, aardappelpuree, chili en kipkluijjes. En traditioneel op deze Vrijdagavond werd er met de handen gegeten. Net zoals de locals dit doen! Ondertussen kwam het onweer even te dichtbij en was er géén tel meer tussen donder en bliksem..! Na het eten was het tijd voor de 'Special Achievements', the best of en de uitslag van Scavenger Hunt. Helaas heeft het andere team (groep A) gewonnen, zij hadden een betere foto. Tot slot kregen Rob, Ida, Bruno en ik ons certificaat van deelname. Dat voelt goed! Nog even een uurtje buiten gezeten met Turner en Amalie. Het is breed opgeklaard en heerlijk weer (23 graden). Rond 23 uur werd het dan toch echt tijd om te gaan slapen. Morgen vertrekken we om 6 uur naar Johannesburg.

De terugreis

Zaterdag 17 November

Deze ochtend ging het dan toch gebeuren, de terugreis! De laatste keer om 04:20 uur opstaan. De achterblijvers bereiden zich voor op de ochtenddrive en wij pakken onze laatste spullen in. Er was een gelade sfeer, iedereen voelt hetzelfde en weet wat er gaat gebeuren. Tegen 5 uur nemen we afscheid van de mensen die op drive gaan: Neil, Sue, Jesper, Amalie, Charlotte, Laura en Chaongwa. Het voelt heel raar om na 8 weken gedag te moeten zeggen. Ook zien we Kaggie hierna niet meer, dus ook haar een dikke knuffel gegeven.

Heinrich en Sam bleven achter en daar hadden we nog even de tijd voor. Wij gaan immers pas rond 6 uur weg met de Quantum. Ik heb nog even op dat bankje gezeten en naar die prachtige Drakensbergen getuurd. Wat staken ze weer mooi af tegen het zachte ochtendlicht! En de rust, die zal ik zeker missen. En de zonnearmte! Daar zal in Nederland nu niet meer veel van te voelen zijn (gisteren volgens ma -2)! Brrr...

Goed, tegen zessen de spullen in de Quantum en de laatste mensen gedag zeggen: Sam, Heinrich, Beth, Viv en Turner. Hier werden er ook weer wat tranen gelaten. Het is nu echt voorbij en een groot deel van deze geweldige mensen zul je nooit meer zien!

Dan begint de lange reis naar Johannesburg... Wat een rit. Jamie en Nico reden ons. Even heb ik geslapen, maar een groot deel heb ik de reis gevolgd. Het was voor mij immers de eerste keer! Toch viel het tegen: alleen cultuurlandschap! Rond half 12 naderen we Johannesburg en staan we even in de file; wat een chaos! Een uur later staan we op het vliegveld. En weer afscheid nemen en nu wel van Jamie en Nico en de Quantum. Wat een vreemd gevoel weer! Met z'n allen lopen we de terminal in en neem ik al gauw afscheid van Ida, Rob en Bruno. Zij

zullen vanavond vertrekken, maar ik overnacht hier nog een nacht. En na 8 weken weer helemaal alleen, dat was wel even wennen!

Gauw op zoek naar 'Illy's coffiecorner'. Daar wordt ik opgepikt door 'Airport Game Lodge'. Een belletje met het hotel was genoeg en een half uur later zat ik in de auto. Het is maar 10 km rijden naar Kempton Park, een buitenwijk van Johannesburg met grote bedrijven en hotels. Op het hotel aangekomen werd m'n kamer aangewezen en werd alles uitgelegd over hoe en wat. Het is heerlijk weer, dus even lekker genoten van de zon.

Het is een grote kamer met douche, internet, een heerlijk bed, koffie/thee, etc. Even heerlijk bijkomen, foto's uitzoeken en beginnen met het dagboek digitaliseren. Ondertussen kreeg ik een menu van een nabij gelegen restaurant om daar vanavond te kunnen eten. We worden daar kosteloos naar toegebracht! Wat een service! Vlak voor vertrek kwam ik een Nederlands stel tegen en we hebben daar samen gegeten. Heel gezellig en fijn om weer even wat langer in het Nederlands te praten! Heb een dubbele cheeseburger met patat besteld. Helaas werd het niet al te warm geleverd, maar gelukkig smaakte het goed! Het leek alsof het restaurant niet gewend zoveel gasten te hebben. Een klein beetje een chaos dus!

Rond half 8 weer terug in m'n kamer. Nog wat internetten en om half 11 naar bed. Tot morgen en dan naar huis! Heerlijk!

Zondag 18 November

Rond 7 uur word ik wakker. Ik heb heerlijk geslapen in het veel te grote bed haha! Een heerlijk ontbijtje van het hotel en genoten van de steeds hoger klimmende zon. Helaas kwamen er al gauw wolkenvelden opzetten en werd het fris. Het ontbijt van het hotel bestaat uit fruit, brood, muesli, etc. Typisch Hollands zou je kunnen zeggen!

Rond 11 uur lever ik mijn sleutel in en spreek ik af met de hotelmedewerker dat hij me rond 6 uur vanavond terugbrengt naar het vliegveld. Dus had ik nog genoeg tijd om verder te gaan met het dagboek en foto's uitzoeken. Ook was ik weer in staat om non-stop Facebook te volgen. Ik las dat ma heerlijk appeltaart had gebakken..! Lekker hoor 😊

Tot een uur of twee heb ik lekker in de lounge ruimte gezeten. Soms ook even buiten en genoten van de, opnieuw, doorkomende zon en warmte. Wel ontstonden er flinke stapelwolken (ontwikkeld onweer). Thuis zal dat niet meer gaan en zal van de zon weinig te merken zijn... Rond 15 uur begon ik toch een beetje trek te krijgen. Helaas geen contant geld meer op zak, dus iets uit de automaat trekken was geen optie. Dus toch maar weer naar die zeer vriendelijke hotelmedewerker. Hij wilde me wel even naar de lokale Spar brengen. Moest alleen even wachten tot de wagen weer terug was. Geen probleem, ik heb alle tijd. Toen de wagen er was, besloot ik dat ze me nu ook wel naar het vliegveld mogen brengen. Aldaar

eetkeuze genoeg en dan ben ik er al vast..!

Zo gevraagd, zo gedaan. Rond 16 uur zat ik in de auto naar het vliegveld. Bliksems schoten uit de wolken en soms viel er een beetje regen. Kreeg wel een beetje de kriebels; als dat weer maar beter is tijdens de vlucht...

Op het vliegveld de chauffeur bedankt voor de goede zorgen en wederom alleen verder. Eerst door alle controles en toen wat gegeten. Tijdens het eten besepte ik ook dat ik eigenlijk al uit Zuid-Afrika ben. Mijn paspoort is wederom gestempeld en m'n bagage gecontroleerd. Raar idee is dat. Verder veel gewacht, en gewacht en... ehh.. gewacht!

Wat me trouwens opviel, is dat dit deel van het vliegveld (de vertrekhallen), er zeer modern uit zien. De vloeren glimmen tegen je op en ik durf geen winkel binnen te stappen, omdat ik bang ben dat ik daar al iets voor zou moeten betalen.. Echt overdreven. Vooral het verschil met de winkeltjes die ik zag toen ik wachtte op m'n binnelandse vlucht naar Hoedspruit.

Rond 9 uur mochten we eindelijk boarden. Ik zei hardop: 'we gaan naar huis!' Mensen zullen wel gedacht hebben... Dit is niet wijs! Rond kwart voor 10 gingen we, ietwat wiebelend, de lucht in! De spanning voor het vliegen was nu een stuk minder, omdat ik nu weet wat er komt. De piloot attendeerde ons erop dat er wat turbulentie zou kunnen zijn, doordat we in Europa door de straalstroom zullen vliegen. 'Ohh', dacht ik. 'dan ben ik toch bijna thuis'! ☺

Tijdens de vlucht muziek geluisterd, Happy Feet zitten kijken en proberen wat te slapen... We zijn bijna thuis...

Maandag 19 November

Nog even het weer van de laatste week!

11-11: in de ochtend bewolkt en vrij warm, in de middag zonnig en warm, droog

12-11: zonnig en heet, droog

13-11: zonnig en zeer warm, droog

14-11: vrij zonnig en zeer warm, zeer winderig!, droog

15-11: in de ochtend bewolkt, koel en miezerig, in de middag vrij zonnig en warm, droog*

16-11: zonnig en heet, in de middag toenemende bewolking, in de avond zwaar onweer

17-11: in de ochtend bewolkt, in de middag vrij zonnig, in de avond weerlicht, warm, droog**

18-11: wisselend bewolkt, in de namiddag en avond enkele matige (onweers)buien, warm**

19-11: zeer mistig en vrij koud, droog***

* = Mariepskop

** = Johannesburg

*** = Bennebroek

We starten vandaag, zoals we gisteren geeindigd zijn: moe, maar met vol goede zin! Als ontbijt weer 'English Breakfast' en daar kan ik nu meer van genieten, dan tijdens de heenreis! Heerlijk! Na een rustige vlucht, land ik rond 6 uur lokale tijd op Londen. Ik vond het al gauw koud en trok mijn reservetruï daarom ook snel aan. Snel vind ik de vertrekhal van het vliegtuig naar Amsterdam. Ik zie Kerstbomen staan, de donkergrijze wolken bewegen van zuid naar noord en het is donker. Na een uur zie ik toch die vuurode ploert boven Heathrow opkomen en waande ik me toch weer even in Afrika. Wat een onvoorstelbaar verschil in een dag! Dat zal zodadelijk op Schiphol niet anders zijn..!

Na wat vertraging (drukke Maandagochtend en dichte mist boven Amsterdam) vertrok het vliegtuig rond 10 (11 uur Nederlandse tijd) naar Amsterdam. Een korte, maar mooie vlucht, want 45 minuten later werd er al een daling ingezet. Na wat 'toeristische' rondjes boven het westen van het land, landen we rond kwart voor 12 op Schiphol. Hehe, ik ben thuis! Het eerste wat ik zag, waren de strakke bomenlanen, die de Haarlemmermeer rijk is, in de dikke mist. 'Welkom in Holland', was wat ik dacht.

Nadat het vliegtuig geparkeerd was, konden we uitstappen. Brrrrr.., kkkkoud! Onvoorstelbaar! De stewardess zei tegen me 'Welkom in Holland'..!

Gelukkig was het op de luchthaven zelf wat behaaglijker! Eerst een eind lopen, paspoort controle en m'n bagage van de band halen.

Na 15 minuten op Nederlandse bodem, zie ik mijn moeder staan. Ze is helemaal met de trein gekomen. Inclusief 'spandoek' en een welkomsballon! Ook had ze iets meegenomen wat ik de afgelopen 8 weken zo gemist heb.. Juist, een pakje échte melk! Wat is het toch een lekker mens en we waren zo blij elkaar weer te zien! En ze had m'n winterjas meegebracht en daar was ik natuurlijk al te blij mee! Snel lopen we naar de trein en het valt me al gauw op dat de mensen hier zo gefocust en met hun zelf bezig zijn. 'Welkom in Holland'. Even wennen hoor! Tijdens de treinreis al heel wat verhalen verteld en zij ook. Wat ben ik blij dat ik dat dagboek geschreven heb!

Op Hillegom Station aangekomen, fietst ma naar huis en ik neem de bus. Omdat m'n OV- chipkaart nog thuis lag, moest ik een kaartje kopen: 4 Euro voor dat kleine stukje naar Bennebroek! 'Welkom in Holland', was wat wederom bij me opkwam.

Bij Duinoord stap ik uit en is het nog een klein stukje lopen. Nog steeds is het mistig en zie ik de laatste, gele, bladeren aan de bomen hangen. Wat een verschil met 8 weken geleden! Na een reis van ongeveer 18 uur, stap ik 'm'n (t)huis' weer binnen. En al snel zie ik dat ze de hele woonkamer heeft omgegooit. Het ziet er nu nog knusser uit dan dat het al was. En dat allemaal in haar eentje! Ook mijn kamer heeft een metamorfose gehad. Al zag ik dat niet direct(!). Zal de vermoeidheid wel

zijn. Maar maakt niet uit, het is prachtig! Ook heeft ze grote hoeveelheid foto's van Facebook al ingelijst! Zo mooi en zo gek dat dat allemaal 'geweest' is..

In de avond is het al snel donker en Wim kwam even een bakkie halen. Ik heb ze heerlijk kunnen vertellen over mijn belevenissen, al zullen er de komende tijd nog wel verhalen te binnen schieten! Rond half 10 is Wim weer weg. Nog even genieten van het 'net thuis zijn gevoel'. Dat zal snel voorbij zijn. Morgen al, dan zal ik ma helpen met de knutselclub. Zo kan ik in ieder geval weer wat geld verdienen. En verder misschien voorlopig weer even bij de AH..!

We zien het wel! Eerst heerlijk slapen; na 8 weken weer in m'n eigen bed. Gauw val ik in slaap met de gedachte 'we zijn weer thuis'. Heerlijk!

Einde